

7. ULUSLARARASI MAVİ KARADENİZ KONGRESİ:

BARIŞ, GÜVENLİK VE İŞBİRLİĞİ

19-20 Eylül 2021

ÖZET KİTAPÇIĞI

7th INTERNATIONAL BLUE BLACK SEA CONGRESS:

PEACE, SECURITY AND COOPERATION

19-20 September 2021

ABSTRACT BOOK

Kongre Programı

VII. MAVİ KARADENİZ KONGRESİ BARIŞ, GÜVENLİK VE İŞ BİRLİĞİ

19-20 Eylül 2021

Kongre Başkanları	
Yusuf Cevahir	Karadeniz Vakfı Genel Başkanı & KASAM Başkanı
Prof. Dr. Alaeddin Yalçınkaya	Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler
Organizasyon Komitesi	
Prof. Dr. Alaeddin Yalçınkaya	Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Zekeriya Kurşun	Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi – KASAM
Prof. Dr. Bekir Berat Özipek	İstanbul Medipol Üniversitesi – KASAM
Doç. Dr. Hakan Mehmetcik	Marmara Üniversitesi
Doç. Dr. Faik Tanrikulu	İstanbul Medipol Üniversitesi – KASAM
Dr. Cafer Talha Şeker	KASAM
Dr. Ferit Belder	Marmara Üniversitesi
Kongre Sekreteryası	
Muhammed Alkış	Marmara Üniversitesi
Gökhan Katıtaş	Marmara Üniversitesi
Bedirhan Kır	Marmara Üniversitesi
Furkan Düzenli	Düzce Üniversitesi- KASAM

Bilim ve Danışma Kurulu Bilgileri

Adı	Soyadı	Üniversite/Kuruluş
Erol	Özvar	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Nail	Yılmaz	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Zekeriya	Kurşun	Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi - KASAM, Türkiye
Alaeddin	Yalçinkaya	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Bekir Berat	Özipek	Medipol Üniversitesi, Türkiye
Serhat	Yüksel	Medipol Üniversitesi, Türkiye
Philipp	Decker	Türk-Alman Üniversitesi, Türkiye
Faik	Tanrikulu	Medipol Üniversitesi, Türkiye
Hakan	Mehmetcik	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Süleyman	Kızıltoprak	Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi
Steven	Hurst	Manchester Metropolitan University, İngiltere
Nika	Chitadze	Caucasus International University, Gürcistan
Aida	Bagirova	Baku State University, Azerbaycan
İrfan Kaya	Ülger	Kocaeli Üniversitesi, Türkiye
Victor	Korendovych	National Defence University, Ukraine
Iulian	Chifu	National University for Political and Administrative Studies, Romanya
Stanislav	Tkachenko	Saint-Petersburg State University, Rusya
Ivan	Safranchuck	NGIMO University, Rusya
Juliboy	Eltazarov	Samarkand State University, Özbekistan
Adriyatik	Derjaj	University of Tirana, Arnavutluk
Abdulrahim	Abuhusayn	Lübnan Beyrut Amerikan Üniversitesi
Abderrahim	Benhadda	Katar Üniversitesi, Katar
Muhammad	Al-Arnaut	Ürdün Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
Şükrü	Hanioğlu	Princeton Üniversitesi , ABD
Sergey	N.Sylvesterov	Russian Academy of Science, Rusya
Ömer	Faruk Gençkaya	Marmara Üniversitesi, Türkiye

Tayyar	Arı	Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Betül	Karagöz Yerdelen	Giresun Üniversitesi, Türkiye
Ahmet	Nohutçu	Medeniyet Üniversitesi, Türkiye
Mehmet	Özkan	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Hasret	Çomak	Kent Üniversitesi, Türkiye
Mesut Hakkı	Caşın	Yeditepe Üniversitesi, Türkiye
Esra	Hatipoğlu	Nişantaşı Üniversitesi, Türkiye
Sergey	Barisoviç Drujulovski	Moscow State Institute of International Relations, Rusya
Elman	Nasırov	Azerbaijan State Üniversitesi, Azerbaijan
Recep	Bozlağan	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Nina	Komarevtseva Belyakova	Diplomatic Academy of the Ministry of Foreign Affairs, Rusya
Yusuf	Şahin	Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye
Ensar	Nişancı	Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye
Hüseyin	Emiroğlu	Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye
Nejat	Doğan	Erciyes Üniversitesi, Türkiye
Hatice	Deniz Genç	İstanbul Medipol Üniversitesi, Türkiye
Abbas	Karaağaçlı	Giresun Üniversitesi, Türkiye
Hasan	Korkut	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Stephen	Larrabee	RAND Corporation, ABD
Lenore	G. Martin	Harvard Üniversitesi, ABD
Natalya	Ulçenko	Russian Academy of Science, Rusya
Ebru Canan	Sokullu	Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye
Seçil	Paçacı Elitok	Koç Üniversitesi, Türkiye
Burak	Küntay	Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye
Elif	Hatun Kılıçbeyli	Adana Alpaslan Türkeş Üniversitesi, Türkiye
Giray	Saynur Derman	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Vugar	İmanbeyli	İstanbul Şehir Üniversitesi, Türkiye
Kenan	Dağcı	Regional Development Studies Institute, ABD
Nihal	Ekin Erkan	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Recep	Rehimli	Azerbaijan State Administration Academy, Azerbaijan

Yüksel	Demirkaya	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Sergey	Zhiltsov	Russian Academy of Sciences, Rusya
Gregory	Simons	Uppsala Centre for Russian and Eurasian Studies, İsveç
Meral	Balcı	SBF, Marmara Üniversitesi
Arzu	Al	SBF, Marmara Üniversitesi
Behlül	Özkan	SBF, Marmara Üniversitesi
Gonca	Oğuz Gök	SBF, Marmara Üniversitesi
Emel	Parlar Dal	SBF, Marmara Üniversitesi
Şükrü	Yazğan	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Nesrin	Kenar	Sakarya Üniversitesi, Türkiye
Leila	Aliyeva	Director of the Black Sea- Caspian Region Center for Information and Analysis, Rusya
Senada	Selo Sabic	Institute for International Relations, Zagreb, Hırvatistan
Boian	Koulov	Institute of Geography, Bulgarian Academy of Sciences, Bulgaristan
Eduard	Popov	Director of Black Sea-Caspian Region Center for Information and Analysis, Rusya
Elkhan	Mehdiev	Azerbaycan-NATO Konseyi
Ata	Atun	Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti
Sergei	Konoplyov	Harvard Black Sea Security Program , Harvard Üniversitesi, USA
Roy	Allison	The London School of Economics and Political Science, UK
Sergei	Goncharenko	Ministry of Foreign Affairs, Rusya
Dimitrios	Triantaphyllou	International Center for Black Sea Studies (ICBSS), Yunanistan
Leonid	Savin	International Eurasian Movement, Rusya
Bulat Kiliçbayev	Sultanov	Kazakhstan Strategic Research Institute, Kazakistan
Araz	Aslanlı	Hazar Üniversitesi
Nazim	Caferov	Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi
Hatem	Cabbarlı	Avrasya Güvenlik ve Stratejik Araştırmalar Merkezi Başkanı
Roin	Kavrelişvili	Türk Akademisi Başkanı Kazakistan

(Birinci Gün)
19 Eylül Pazar 2021 Pazar
(Fiziki Oturumlar)
Grand Cevahir Otel, Şişli

9.00- 9.45	Kayıt	
10.00- 11.00	Açılış Konuşması	
	Yusuf Cevahir Başkanı	Karadeniz Vakfı ve KASAM
	Prof. Dr. Zekeriya Kurşun	FSM Üniversitesi- KASAM
	Prof. Dr. Gjorge Ivanov Cumhurbaşkanı	Kuzey Makedonya Eski
	Fuat Oktay	T.C Cumhurbaşkanı Yardımcısı
11.15- 12.15	Açılış Konferansı	
	Tümamiral Doç. Dr. Cihat Yayıcı (E)	
12:15-13:15	Öğle Yemeği	
13.15- 14.45	(Açılış Paneli) / Karadeniz Coğrafyasında Barış, Güvenlik ve İşbirliği	
	Moderatör: Prof. Dr. Giray Saynur Derman Prof. Dr. Alaeddin Yalçınkaya (Marmara Üniversitesi) Prof. Dr. Zekeriya Kurşun (FSM Üniversitesi- KASAM) Prof. Dr. İlyas Topsakal (İstanbul Üniversitesi) Prof. Dr. Ivo Hristiov (Avrupa Parlamentosu Üyesi, Bulgaristan) Dr. Vugar Bayramov – (CESD Kurucusu, Azerbaycan Milletvekili)	
14:45-15:00	Kahve Arası	

Eş Zamanlı Oturumlar I.Oturum	
15.00- 16.30	Panel I / Bölgesel Politika ve İşbirliği Moderatör: Faik Tanrıkulu <ul style="list-style-type: none">- Yaşar Sarı - Uluslararası ve Bölgesel Sistem Perspektifinde Türkiye-Rusya İlişkilerinde Karadeniz'in Önemi- Şenol Çarık - Türkiye'nin 'Bir Kuşak Bir Yol' Girişimine İlişkin Siyaseti ve Sputnik Türkiye'de Ele Alınışı Üzerine İnceleme- Khusan Abidzhanov - Kafkasya Bölgesinin Kuşak Yol İnisiyatifindeki Önemi: Çin ve Kafkasya Ülkeleri- Cavidan Kerimli - Devletler Hukukunda Soykırımdan Sorumluluk Sürecinin Gelişimi ve Dağlık Karabağ Sorunu- İlkin Jafarli - Çin'in "Tek Kuşak – Tek Yol" Projesi Bağlamında Bölge Ülkeleriyle Karşılıklı İlişkilerinin Güncel Durumu ve

	Mümkün Gelişim Potansiyeli: Kazakistan, Özbekistan ve Azerbaycan Örnekleri
15.00- 16.30	Panel II / Russia and International Politics Moderatör: Cafer Talha Şeker <ul style="list-style-type: none">- Elkhan Mehdiyev- Security Sector Reform in Guam Countries of the Wider Black Sea Region As a Factor for Transparent Development- Ilsur Nafikov - Russian Foreign Policy in the Black Sea Region in post-Soviet Period: Historical and Political Aspects- Rahila Mehdiyeva - Great Peter's Reform in Russian Literature- Ivo Hristov- The Return of Turkey on The Balkans: Return of the Empire or Something Else- Bahram Amirahmadin- The Place of Iran in Regional Arrangement on Economic Cooperation
16.30- 16.45	Kahve Arası
II. Oturum	
16.45- 18.15	Panel III / Güncel Uluslararası Gelişmeler I Moderatör: Ferit Belder <ul style="list-style-type: none">- Mehmet Ali Akkaya- Kanal İstanbul Projesinin Kıyı Kanunu Açısından Değerlendirilmesi- Ali Osman Şallı - Yumuşak Güç Unsuru Olarak Kamu Diplomasisi Bağlamında Spor Diplomasisi- Aybeniz Şahmarova, II. Karabağ Savaşı: Rusya ve İran Eksenli- Elvin Abdurahmanlı - Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütünün Enerji Politikasında Azerbaycan Cumhuriyetinin Rolü- Adnan Tetikol - Bir Kuşak Bir Yol Projesi ve İstanbul: İstanbul Karadeniz'in Kuşak Yol'a Açılan Kapısı Olur Mu?
16.45- 18.15	Panel IV / Kafkasya'da Siyasal Gelişmeler Moderatör: Alaeddin Yalçınkaya <ul style="list-style-type: none">- Alaeddin Yalçınkaya- Güney Kafkasya'da Dondurulmuş Sorunların Jeopolitiği- Gulnora Saidakhmedova- Dugin Işığında Yeni Avrasyacılık Kavramı ve Büyük Güçlerin Avrasya Politikaları- Vali Khaitov- Rus Avrasyacılığın Orta Asya Politikasında Tacikistan- Araz Hüseyinov -Azerbaycan'da Zorunlu Göçmen Kuruluşları- Ebulfez Süleymanlı- Karadeniz Bölgesinde Göç Hareketlerinin Sosyo-Politik Dinamikleri

(İkinci Gün)
20 Eylül 2020 Pazartesi
(Online Oturumlar)

(I. Oturum)	
9.15- 10.45	Panel V / Bölgeselleşme Moderatör: Ali Murat Kurşun <ul style="list-style-type: none">- Hakan Mehmetcik – Galip Yüksel– Karadeniz’de Bölgeselcilik- Ali Murat Kurşun - Bölgeselcilik Çalışmalarına Yeni Bir Yaklaşım: Bölgesel Uluslararası Toplular, Pratik Teorisi ve Süreç Sosyolojisi- Gökhan Katıtaş- Karadeniz Bölgeselciliğinde Doğu- Batı Mücadelesi- Umida İslamova - Hazarın Hukuki Statü Sorununun Kıyıdaş Ülkelere Yansımaları- Berksan Gülsoy - Soğuk Savaş Sonrası Karadeniz Bölgesi’nin Stratejik Önemi ve Bölgedeki Güvenlik Arayışları
9.15- 10.45	Panel VI / Güncel Uluslararası Gelişmeler II Moderatör: Meral Balcı <ul style="list-style-type: none">- Arzu Al- Global Energy Security in the Post-Arab Spring Era- Meral Balcı- New Soft Power: Turkey's Coronavirus Diplomacy- Ceren Ece Göcen - The Organization of the Black Sea Economic Cooperation on its 28th Anniversary- Meltem İrteş Gülşen - Türkiye ve Seçilmiş Ülkelerde Uygulanan Ekolojik Vergilerin Çevre Kirliliğine Olan Etkileri- İndira Phutkaradze - Gürcistan'da Etnik Sorunların Çözümünü Zorlaştıran Faktörler- Can Uyar- Merve Hazer Yiğit Uyar- Ukrayna Krizi’nde Rusya: Çatışmaya Müdahale Araçları
9.15- 10.45	Panel VII / Uluslararası Güvenlik ve Yeni Tehditler Moderatör: Hakkı Hakan Erkiner <ul style="list-style-type: none">- İmran Demir - Küreselleşme’nin Sonu Mu, Küreselleşme 4.0’mı: Küresel Salgının Küreselleşme’nin Gidişatına Etkisi- Bilal Ersin Elikoğlu- Denizcileşme ve Deniz Güvenliği; Doğu Akdeniz’in Leviathan’ı Türkiye- Hakkı Hakan Erkiner- Uluslararası Terörizme Karşı Meşru Müdafaa Hakkı- Yerkinay Ongarova- Karadeniz’de Güç Dengesi- Khairulla Massadikov- Covid-19 Salgınının Makroekonomik Etkileri: Orta Asya Ülkeleri Örneği- İsmail Kavaz - Türkiye’nin Enerji Politikaları ve Karadeniz

(II. Oturum)	
11.00- 12.30	Panel VIII / Peace and Security Moderator: Cafer Talha Şeker <ul style="list-style-type: none">- Shener Bilali - Chaos and Security- Victor Korendovych - Hybrid War of Russia Against Ukraine: Lessons Learned for the Post-Crimea Black Sea- Helin Sarı Ertem, Nesibe Aydın- Great Power Rivalry in the Black Sea: The 21st Century Perspectives of the U.S, China and Russia- Aida Baghirova- The Iraq Factor in Sino-Arabic Cooperation- Nika Chitadze- Energy Resources and Foreign Policy of the Small Post-Soviet States and Its Reflection on the Regional Stability of Black Sea/Caspian Region- Brahim Hadji- The Regional Effects of Russian's Foreign Policy in Libya's Conflicts
11.00- 12.30	Panel IX/ Göç ve Güvenlik Moderatör: Ferit Belder <ul style="list-style-type: none">- Farangis Habibullah- Türkiye'de Göçmen Çocukların Korunması- Melek Özlem Ayas - Göç Yolunda Tehlikeli Bir Rota: Karadeniz- Nurlan Muminov- Covid-19'un Orta Asya Emek Göçmen Hareketliliğine Etkileri- Ferit Belder- Göç ve Güvenlik İlişkilerinde Yeni Dönem: Salgınla Mücadele
11.00- 12.30	Panel X /Karadeniz ve Yükselen Güçler Moderatör: Bedirhan Kır <ul style="list-style-type: none">- Botagoz Unbayeva- Çin Ejderhasının Karadeniz'e Uzanışı- Alina Osmonova - Orman Muhafızı: Semboller bağlamında Rusya ve Karadeniz- Milavsha Khaipnazarova – Almanların Siyah Kartalı, Romadan Bugüne Kadar- Bedirhan Kır - Bölgesel Güç Örneği Olarak Türk Dış Politikası- Fatima Mirzaliyeva - Enerji İşbirliği Çerçevesinde İran-Rusya İlişkileri

(III. Oturum)

12.45- 14.15	<p>Panel XI /Güncel Uluslararası Gelişmeler III Moderatör: Özlem Mulun Akpınar</p> <ul style="list-style-type: none">- Adriatik Derjaj- Arnavutluk'un KEI Üyeliğine ve Gündemine, Toplumdilbilimsel Bir Bakış- Özlem Mulun Akpınar - Uluslararası Deniz Ticareti Ve Bilimsel Araştırmalar Açısından Türkiye'nin Kutuplar Politikası- Galip Emre Yıldırım - ABD'deki Yönetim Krizine Farklı Bir Bakış: Bürokratik Siyaset Modeli- İslam Babazade- Sert Güç Unsuru'nun Dış Politikaya Etkisi: Rusya'nın Güçlü Duruşu- Lamia Harrouche - Cezayir-Rusya İlişkileri: Gerçekler ve Umutlar
12.45- 14.15	<p>Panel XII / Karadeniz Bölgesinde Güvenlik Moderatör: Anar Turan Aliyev</p> <ul style="list-style-type: none">- Mehmet Ali Açıkgöz- Rusya-Gürcistan Sınırının Bölge Güvenliğine Etkisi- Telman Nusretoğlu- Karabağ Zaferi Sonrası Tarihi İpekyolu Coğrafyasında Güvenlik ve İstikrarın Temin Edilmesinde Türk-Rus Uzlaşmasının Rolü- Cem Çetin- Yeni Kurumsal İktisat Perspektifinden Osmanlı Rusya Deniz Ticareti Sigorta Faaliyetleri- Anar Turan Aliyev- Türkiye ve Azerbaycan Uluslararası Terrörizmin Hedefinde: Nedenler ve Ortak Mücadele- Abdulkarim Azizi- Türk-Rus İlişkilerinde Afganistan'ın Stratejik Konumu- Toğrul İsmayıl - Azerbaycan-Ermenistan Sınırında Yaşanan Çatışmalar: Tarihsel Arka Planı, Nedenleri ve Jeopolitik Boyutu

Importance of Black Sea for the Turkey-Russia Relations within the Context of Current International and Regional Systems

Uluslararası ve Bölgesel Sistem Perspektifinde Türkiye-Rusya İlişkilerinde Karadeniz'in Önemi

Yaşar Sarı

Abstract

Diplomatic relations between Turkey and Russia are considered to have a history of more than 500 years. The first relations between these two states were established through the Black Sea. If this relationship is considered to be between the Turkish-Russian or Slavic communities, it could be started even before. Until now, those who have studied Relations of the Republic of Turkey and the Russian Federation have taken more security considerations. However, these relations have economic and commercial aspects too.

When scholars and policymakers talk about the Turkey-Russia relations today, they mainly talk about Syria, Ukraine, and the Caucasus, economic issues, such as energy security and natural gas pipelines, and issues such as the restructuring of the international and regional system, comes to mind. With the issues as mentioned earlier, the Black Sea region where the exact spot which shapes of relations between Russia and Turkey. In this respect, the Black Sea is the region where cooperation and competition have emerged, and similarities and conflicts between these two countries have also been identified.

In another aspect, the Black Sea, like a common area, makes Turkey and Russia approach each other or competing. As the source of rapprochement, the Black Sea can emerge for the Slavs and Turks to make cooperation and create peaceful coexistence. As the source of competition, because there are different thoughts and approaches among some of the Turkish and Russian decision-makers and scholars about who takes to lead and how to ensure the integrity of the Black Sea region, how to build security and cooperation in the Black Sea.

The main aim of this work will illustrate how the current changes at international and regional (only Black Sea region) levels affect Turkey-Russia relations in the region and answer the question of how the Black Sea region itself influences the relations for these two countries political and economic terms.

Keywords: Turkey, Russia, Black Sea, International System, Regional Subsystem.

Türkiye'nin 'Bir Kuşak Bir Yol' Girişimine İlişkin Siyaseti ve Sputnik Türkiye'de Ele Alınışı Üzerine İnceleme

Turkey's 'One Belt One Road' Initiative Related to Political and Sputnik Study on Pickup Captured in Turkey

Şenol Çarık

Özet

“Yüzyılın kalkınma projesi” olarak nitelendirilen “Bir Kuşak Bir Yol” Girişimiyle birlikte 21. Yüzyılın Çin yüzyılı olması öngörülmekte ve bu bağlamda dünyadaki dengelerin değişmesi beklenmektedir.

“Bir Kuşak Bir Yol” Girişimi, Çin'in Asya'dan Avrupa'ya uzanan eski ticaret yolunu (Çin'den başlayıp, Kazakistan, Özbekistan, Rusya, Türkiye, Yunanistan üzerinden Roma'ya uzanan İpek Yolu'nun yeni yorumu) yeniden harekete geçirme isteğinin, Marshall Planı'ndan çok daha büyük bir ekonomik sonuç doğurma potansiyeli barındırdığı belirtilmektedir.

Türkiye'nin jeopolitik konumu, ekonomisi, güzergâh üzerindeki ülkelerle olan tarihsel ve siyasi bağları dolayısıyla bu projede önemli bir yer teşkil ettiği görülmektedir. Türkiye, Avrupa, Asya ve Ortadoğu coğrafyasının kesiştiği noktada yer alması dolayısıyla, projenin kara ve demiryollarını içeren İpek Yolu Ekonomik Kuşağı hattının Avrupa'ya bağlantı noktasını oluşturmaktadır. Projenin Türkiye-Çin arasındaki ticari ilişkilerin gelişmesinde birçok fırsat yaratacağı da öngörülmektedir. Bu bildiride, Türkiye'nin 'Bir Kuşak Bir Yol' Girişimine ilişkin siyaseti ve bu siyasetin Rus haber kuruluşu Sputnik Türkiye'de ele alınışı üzerine içerik ve söylem analizi ve incelemesi yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bir Kuşak Bir Yol Girişimi, Kuşak-Yol Projesi, Türkiye, Çin, Rusya, Sputnik Türkiye

Kafkasya Bölgesinin Kuşak Yol İnisiyatifindeki Önemi: Çin ve Kafkasya Ülkeleri
The Importance of the Caucasus Region in the Belt and Road Initiative: China and
Caucasus Countries

Khusan Abidzhanov

Özet

Son yirmi yılda hızlı gelişen ve yükselen güç olarak yeni dünya düzeninin şekillenmesindeki rolünü artıran Çin Halk Cumhuriyeti. Tarihi ipek yolunun tekrar canlandırılması amacıyla 2013 yılında Kuşak Yol İnisiyatifi'ni sunmuştur. Kuşak Yol İnisiyatifi, eski ipek yol güzergâhıyla beraber kara ve deniz yollarıyla dört kıtayı birbirine bağlamaktadır. Kafkasya bölgesi, Kuşak Yol İnisiyatifindeki Çin'in Avrupa'ya bağlayan güzergâh üzerinde yer almaktadır. Ayrıca Güney Kafkasya ülkeleri Sovyetler Birliğinden ayrıldıktan sonra başta Rusya olmak üzere diğer küresel güçlerin bölgede yoğunlaşmasıyla etkileşimi artırmaktadır. Kafkasya bölgesi, tarihten günümüze kadar olan süreçte bölgedeki büyük imparatorlar veya devletler açısından önemli bir yere sahip olmuştur. Güney Kafkasya'nın enerji kaynağı ve jeopolitik konumu büyük ve yükselen güçler açısından daha da cazip hale gelmektedir. Yükselen Çin, Orta Asya ve Afrika beraberinde Kafkasya bölgesine de jeopolitik, jeoekonomik stratejiler geliştirmekte ve büyük önem vermektedir. Bu çalışmada Çin'in Kuşak Yol İnisiyatifi açısından Kafkasya bölgesine sağladığı politik, finansal ve askeri desteklerin arka planını ve önemini açıklamaktadır. Kafkasya bölgesi, Kuşak Yol İnisiyatifindeki rolünü ve önemini belirlemektedir. Bölge ülkelerinin bu inisiyatiften çıkarlarını ölçmek, hangi faydalar sağladığı ve hangi önemlere sahip olduğunu birincil ve objektif kaynaklar kullanarak analiz etmektir.

Anahtar Kelimeler: Çin'in Kafkasya Stratejisi, Kuşak Yol İnisiyatifi, Bölgesel İşbirliği.

Devletler Hukukunda Soykırımdan Sorumluluk Sürecinin Gelişimi ve Dağlık Karabağ Sorunu

The Progress of the Procedure of Liability for Genocide in International Law and Nagorno-Karabakh Problem

Cavidan Kerimli

Özet

Bu çalışmada Soykırım nedir? Soykırıma karşı yargı kararları, Ermeni soykırımı, Dağlık Karabağ sorunu ve Hocalı katliamı ve bu sorunlarla ilgili Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları, Türkiye'nin Azerbaycan toprağı olan Dağlık Karabağ ile düşünceleri hakkında bilgi yer almaktadır. Dağlık Karabağ sorunu 1980 yılında Sovyetler birliğinin dağılma sürecinde Ermenistan'ın yeniden Azerbaycan'a ait Dağlık Karabağ topraklarında hak iddia etmesiyle ortaya çıktı. Buradaki Ermeni nüfusu çoğunluğunu iddia eden Ermenistan Azerbaycan'a ait Dağlık Karabağ bölgesini işgal etmekte kendine hak kazandırdı. Ancak buradaki Ermeni nüfusu çoğunluğu Rusya'nın Kafkaslarda izlediğı politikadan kaynaklıydı ve bu politikada Ermenistan ve Ermeniler büyük rol oynuyordu. Ermenistan 1990'ların başından itibaren Rus ordusuyla beraber Azerbaycan toprağı olan strateji öneme sahip Dağlık Karabağ bölgesini işgal etmiştir. Rus ve Ermeni silahlı kuvvetleri Karabağ'da toplamda 20000 kişiyi katletmiştir. Bu işgal sonucunda 1 milyon kişi mecburi göç etmek zorunda kalmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dağlık Karabağ, Azerbaycan, Ermenistan, Birleşmiş Milletler, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı, Soykırım

“ Tek Kuşak – Tek Yol” Projesi Bağlamında Çin-Kazakistan İlişkileri
China-Kazakhstan Relations in the Context of the "One Belt – One Road" Project

İlkin Jafarli

Özet

Makalede, Çin-Kazakistan ilişkilerinin güncel durumu ve bu ilişkilerin gelecekteki gelişme potansiyeli Pekin’in “Tek Kuşak – Tek Yol” projesi bağlamında analiz edilmiştir. Çin’in bu projeyi kullanarak Kazakistan’la ilişkilerini nasıl geliştirdiği örnekler üzerinden anlatılmıştır. Günümüzde Kazakistan, “Tek Kuşak – Tek Yol” projesinin kapsadığı ülkeler içerisinde Çin’in ilişkilerini en üst düzeyde ilerlettiği ortağıdır. Ülkeler arası ikili ilişkiler neo-liberal karşılıklı bağımlılık teorisi aracılığıyla ele alınmıştır. Bağımsız değişkenin “Tek Kuşak – Tek Yol” projesi olması sebebinden özellikle, ticaret devletleri yaklaşımı kullanılmıştır. Karşılıklı ilişkilerin güncel durumunu anlayabilmek ve muhtemel gelişim potansiyeli hakkında çıkarımlarda bulunabilmek için işbirliğine taraf ülkelerin bütünsel, bağlamsal ve öznel olarak anlaşılması, nitel araştırma yöntemi olarak kullanılmıştır. İlk bölümde Çin-Kazakistan ilişkilerinin güncel durumu ticaret anlaşmaları, sermaye yatırımları vb. üzerinden değerlendirilmiştir. İkinci bölümde ise karşılıklı ilişkilerin gelecekte hangi yönde evrileceğiyle ilgili çıkarımlar ortaya koyulmuştur. Bu çıkarımlara göre, “Tek Kuşak – Tek Yol” bağlamında proje ve stratejilerin gerçekleştirilmesi, iki ülke arasında neo-liberal karşılıklı bağımlılık karakterli ekonomik-ticari ilişkiler oluşturacak, Kazakistan’ın ekonomik kalkınmasını ve dünya pazarına entegrasyonunu sağlayacak ve her iki ülkede iç politik, ekonomik ve toplumsal düzenin sağlamlaşmasını garantileyecektir. Çıkarımların doğrulanması için esas ön koşul Çin dış politikasının emperyalist-sömürgeci özelliklerden arındırılmasıdır.

Anahtar kelimeler: “Tek Kuşak – Tek Yol”, Çin, Kazakistan, Karşılıklı Bağımlılık, Ticaret.

Security Sector Reform in GUAM Countries of the Wider Black Sea Region As a Factor for Transparent Development

Geniş Karadeniz Bölgesindeki GUAM Ülkelerinde Őeffaf Bir Gelişme Faktörü Olarak Güvenlik Reformu

Elkhan Mehdiyev

Abstract

NATO's 2004 Istanbul summit set the goal to help NATO's PFP members in the Caucasus and Central Asia to reform their security institutions, to ensure transformation of old soviet force structures into transparent, responsible, accountable institutions with greater civilian oversight on them.

Along with international institutions such NATO's PFP Consortium, NATO's IPAP program and DCAF--The Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces, the author organized the four international workshops and conferences on security sector reform (SSR) in Istanbul starting with educational training going through assessment of the situation to suggestion of national perspectives of SSR in respective countries.

Based on this experience, the author is willing to present, analyze, asses the current state of security sector reform in the Caucasus, Ukraine and Moldova and indicate how the cooperative relationship with the security sector communities of Black sea region has led to the creation of professionals on SSR with its impact to national decision making processes. It had been assessed the extent of these efforts to contribute to effective and transparent democratic control over security agencies and enhancing the civil society's role in it.

The paper tries to indicate the perspectives and barriers in the way for greater reform in these countries with accountable and transparent institutions.

Russian Foreign Policy in the Black Sea Region in post-Soviet Period: Historical and Political Aspects

Sovyet Sonrası Dönemde Karadeniz Bölgesi'nde Rus Dış Politikası: Tarihi ve Siyasal Boyutlar

İlsur Nafikov

Петровские реформы в области русской литературы

Great Peter's Reform in Russian Literature

Rahila Mehdiyeva

В статье «Петровские реформы в области литературы», основная цель показать, какие преобразования произошли в эпоху Петра 1 одного из самых сложных и спорных периодов в истории русской литературы. Этот период явился переходным этапом от Средневековья к Новому времени, что привело к демократизации литературного дела и углубления процесса его «европеизации».

Литература Петровской эпохи носила ярко выраженный дидактический характер, служила пропаганде идей раннего Просвещения. Литературе позволялось выполнять не только практические функции, которые Петр считал важнейшими. Она должна была также развлекать. Писатель стал частным человеком, частный человек стал писателем. В России появились всесторонне образованные люди,

знакомые с последними достижениями европейской цивилизации, у которых зародилось новое мировосприятие и самосознание.

В литературе появляется новый стиль «борокко»-В России искусство «переходного периода» (середины XVII–первой половины XVIII вв.),

принявшее на себя культурно-историческую функцию Ренессанса, но продолжавшее средневековые культурные традиции.

В искусстве барокко обновленная русская литература черпала на первых порах средства для художественного отражения перемен, происходивших в государственной жизни и культурном развитии России Петровской эпохи.

Споры, вокруг проводимых Петром реформ и оценка их последствий, продолжают по сегодняшний день. Несмотря на противоречивость высказываний, с точностью можно сказать об огромном влиянии преобразований в литературе петровской эпохи на дальнейшее развитие литературы 19-ого века и советского периода.

The Return of Turkey on the Balkans: Return of the Empire or Something Else
Türkiye'nin Balkanlara Dönüşü: İmparatorluğun Dönüşü Mü Yoksa Başka Bir Şey Mi?

Ivo Hristov

Abstract

Despite the cliché that history repeats itself, in reality this never happens. This conclusion is fully true when analyzing the new role of Turkey on the Balkans in the beginning of the 21st century. Often this new role is seen as a realization but in a new form of certain old pan-Ottoman aspirations. In fact the historical conditions are radically different. This is valid not only for the Turkish society itself, for its potential and interests but also for the geopolitical positioning of Turkey. This positioning is determined by two key factors: the elimination of the "bloc" confrontation from the era of the Cold War (which was - regretfully - replaced by even more savage division lines) and the tremendous transformation of the Turkish society which is making Turkey a regional centre of power. This requires the abandoning of the so far dominant perceptions of the role of Turkey at the outset of the 21st century

The Place of Iran in Regional Arrangement on Economic Cooperation

Ekonomik İşbirliği Üzerine Bölgesel Düzenlemelerde İran'ın Konumu

Bahram Amirahmadin

Abstract

Iran is bordering with Turkey and Caucasus in northwest direction. This direction facilitates Iran to have connection with Europe. The best way for Iran is the territory of Turkey. Iran has common borders with two of Caucasian republics Azerbaijan and Armenia and for Turkey is Georgia and Armenia. Iran has good relations with Turkey and Caucasus, and at the same time Turkey has no diplomatic relations with Armenia. The trade volume of Armenia with Turkey is more than the trade volume of Armenia with Iran. The infrastructures (software and hardware) have been done by governments, but the economic activities in trade is done by private sector. It means that if the governments of the region paved the ground for economic activists, they make better atmosphere for regional convergence. These are main basis for regional integrity and economic activities and making peace and friendship among the nations. Iran is able to have connection with Black Sea Region via Armenia or Azerbaijan by passing Georgia's territory and at the same time from Turkey's territory. This is the main reasons that authorities in Iran are interesting to play a positive role in making peace and stability in the region. Specially in recent conditions Iran is ready to play actively economic cooperation with Turkey more than ever. The Karabakh problem which by the help of Russia has been settled temporarily, has important role in peace and stability in the region. Cooperation between Iran and Turkey besides Russia may have significant place in these issues. We know that Karabakh problem from the threshold of the collapse of Soviet Union, was a point of focus in Russian politics and has a very important value in Russian game playing. This was the last point of Russian defence line against NATO which was begins from Transdnisteria in Moldavia in west, Crimean Peninsula and Lohansk and Abkhazia in north of Black Sea and South Ossetia in north of Georgia in bordering directly with Russian Federation in Great Caucasus mountain Range, and the last point Karabakh in north west of Iran. So the peace agreement signed under the Putin's initiative is not an internationally recognized document, because the issue should be done by Misnsk group totally under the supervision of Security Council, otherwise Russia has no right to do it. More important is that Armenia has not accepted the article No. 9 of saes-fire agreement that lets Azerbaijan has direct connection with Nakhchivan Azerbaijan's exclave. Iran is a member country in TRACECA and has a good rail and road networks along with direct access to Caspian Sea in the north and Persian Gulf and Indian Ocean in the south to work

jointly with Turkey. Once both side sdecided to make a corridor from Turkey to Persian Gulf to work jointly with Qatar. The construction of Rasht-Astara railroad in new future will make complete the railroad network of North-South Transport Corridor to be used by the region counties as well as Turkey.

Keywords: Black Sea, Karabakh, Caucasus, Iran, Turkey, Russia, Regional Cooperation

Kanal İstanbul Projesinin Kıyı Kanunu Açısından Değerlendirilmesi
Analysis of the Impact of Kanal İstanbul Project on Black Sea Regional Sea
Transportation with Swot Analysis

Mehmet Ali Akkaya

Özet

Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde bulunan deniz, göl ve akarsular ile bunların etkisinde ve devamı niteliğinde bulunan kıyı alanları; gösterdiği özellikler nedeniyle ulaşım, sanayi, kentleşme ve dinlenme ve bunun gibi değişik sosyo-ekonomik kullanım gereksinimlerini karşılamaktadır. Bu alanların doğal özelliklerini korumak ve de kullanım esaslarını bir kanun ile belirlemek ülke ve kamu yararınadır. 1982 Anayasası, 3621 sayılı Kıyı Kanunu ve Kıyı Kanunu'nun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelikte kıyı alanlarına ilişkin özel düzenleme yoluna gitmiştir. Bu kapsamda birtakım temel ilkeler ve özel teknik kavramlar kullanmıştır. Bu ilkeler; kıyıların Devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu, kıyıların, herkesin eşit ve serbest olarak yararlanmasına açık olduğu ve yararlanmada öncelikle kamu yararının gözetileceği ilkesidir. Bu ilkelerin gerçekleştirilebilmesi için de birtakım teknik özel teknik kavramlar kullanmıştır. Bunlar; jeomorfolojik bir kavram olan "kıyı", kıyı çizgisi, kıyıyı uzunlamasına çevreleyen "sahil şeridi" ve "dolgu alanları" kavramlarıdır. İstanbul Boğazı ve kıyılarındaki riskleri en aza indirmek ve oluşan gemi trafiğini hafifletmek amacıyla İstanbul Boğazına alternatif bir su yolu güzergahının planlanması gerektiği görüşü ortaya çıkması ile birlikte Kanal İstanbul Projesi gündeme gelmiştir. Söz konusu projeye birlikte, yapay bir kıyı, kıyı çizgisi, sahil şeridi ve dolgu kavramları ile karşı karşıya kalınacaktır. Dolayısıyla bu çalışmada Kıyı Kanununun yeterli olmayacağı ve Kanal İstanbul için özel bir yasal düzenlemenin gerekliliği hususunda değerlendirmeler yapılmış, birtakım önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kanal İstanbul Projesi, Kıyı Kanunu, Kıyı Çizgisi

Yumuşak Güç Unsuru Olarak Kamu Diplomasisi Bağlamında Spor Diplomasisi

Sports Diplomacy in the Context of Public Diplomasya As Soft Power Element

Ali Osman Şallı

Özet

Ülkeler, geleceğini ve gelişimini sürdürebilmek için etrafındaki diğer ülkelerle iletişim kuran siyasi aktörlerdir. Ülkeler için en genel manasıyla güç, istenilen hedeflere ulaşabilmektir. Bir bakıma diğer ülkelerin davranışını değiştirebilme yetisidir. Askeri ve ekonomik güç, diğer ülkelerin davranışını etkiler. Fakat tehdit etmeden ve para harcamadan diğer ülkelere etki edilebilmektedir. Model alınan bir ülke, ekonomik ve askeri araç kullanmadan diğer ülkelere etki edebilmektedir. Yumuşak güç, diğer ülkelerin tercihlerini belirleyebilme imkânı ortaya koymaktadır. Ancak basit bir telkin veya imaj çalışması metodu değildir. Basit imaj çalışması güvensizlik vermektedir. Burada kamu diplomasisi kaynakları devreye girmektedir. Kamu diplomasisi, bir ülkenin dış çevresine kendini ifade etme biçimidir. Küreselleşen dünyada kültürler arası iletişim her alanda önem kazanmıştır. Ülkeler arasında iletişim kurma kanalları çok çeşitli ve etkili olmaktadır. Kamu diplomasisi çalışmaları bu noktada devreye girmektedir. Bir ülkenin dış dünyaya olumlu manada tanıtımı her alanda gelişiminin önünü açmaktadır. Kamu diplomasisi bir ülkenin diğer ülke vatandaşlarını olumlu manada bilgilendirme çalışmasıdır. Kamu diplomasisi çalışmaları son yıllarda çok çeşitlenmiştir. Spor, son yıllarda gelişmiş ülkelerin kullandığı en etkili kamu diplomasisi alanıdır. Günümüzde gelişmiş ülkeler kamu diplomasisi bağlamında spor diplomasisini yoğun bir şekilde kullanmaktadır. Bu çalışmamızda, gelişmiş ülkelerin spor diplomasisini nasıl kullandıklarını tartışacağız. Spor diplomasisi için uluslararası spor organizasyonlarının önemini tartışacağız. Gelişmiş ülkelerin yaptığı çalışmaları ve sonuçlarını ele alacağız. Daha önce ülkemizde yapılan araştırmalara değinerek tartışacağız. Yumuşak güç unsuru olarak kamu diplomasisi bağlamında spor diplomasisi için öneriler sunacağız. Çıkarımlarda bulunarak, izlenmesi gereken yollara değineceğiz. Sonuç olarak çalışmamızda, yumuşak güç unsuru olarak spor diplomasisinin önemi vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak Güç, Kamu Diplomasisi, Spor Diplomasisi.

II. Karabağ Savaşı: Rusya ve İran Ekseni

The Second Karabakh War: The Axis of Russia and Iran

Aybeniz Şahmarova

Özet

Karabağ Savaşları tarih boyu Ermeni teröristlerinin tarihe iz bıraktığı en vahşi ve acımasız savaşlar olmuştur. Karabağ sorununun çözümsüzlüğü I ve II Karabağ Savaşlarının yaşanmasında zemin oluşturmuştur. Gerek Karabağ sorununun ortaya çıkması, gerekse soruna ilişkin bir çözüm yoluna ulaşılmamasının ve günümüze kadar bu sorunun sürmesinin asıl nedeni ise bölge dışı dinamikler olmuştur. 20. yüzyılın sonlarında, dünyada hiçbir uluslararası sorunda aynı tarafı desteklemeyen ABD, Rusya, Fransa ve İran Dağlık Karabağ sorusunda aynı tarafı desteklemiş, lakin bununla çözümün değil adeta çözümsüzlüğün bir parçası olmuşlardır. Yaşanan II Karabağ Savaşı, Karabağ davasının dönüm noktası olmuştur. I Karabağ Savaşı sonucu 1994 yılında imzalanan ateşkesten sonra, Ermenistan'ın Dağlık Karabağ'da ateşkesi bozması 27 Eylül 2020 tarihinde gerçekleşen İkinci Karabağ savaşını başlattı. Savaşın durdurulması ve insani ateşkesin sağlanması için büyük çaba sarf eden ABD, Rusya ve Fransa'nın girişimleri, 10 Kasım 2020 tarihinde imzalanan Üçlü Bildiriye kadar başarısız oldu. Çalışmamızda İkinci Karabağ savaşında Azerbaycan'ı güçlü kılan ve daha aktif olmasına neden olan çeşitli faktörlere değinilmiştir. Günümüz İkinci Karabağ Savaşını ve Savaşın mevcut sonucunu şekillendiren bu faktörler, Covid 19 salgının yarattığı dünya çapındaki küresel kriz ortamında, bu bölgesel sorunun ve yıllardır devam eden Azerbaycan karşıtı insan haklarına aykırılık, suç, uluslararası hukuka aykırılık ve terörden oluşan yüz karartıcı ortamda, adaletin işleyişine doğru yön veren ve nihai olarak üç ülke (Azerbaycan, Rusya, Ermenistan) arasında Moskova'daki Karabağ Zirvesinde beş yıllık süre için imzalanan bildiriyle sonuçlanmıştır. Bu çalışmanın amacı jeostratejik ve jeopolitik açıdan büyük öneme sahip olan Dağlık Karabağ bölgesinde yaşanan II Karabağ Savaşını ve bu savaşa ilişkin Rusya ve İran'ın tutumunu incelemektir. Çalışmamızda savaş öncesi Karabağ sorununun nasıl ortaya çıktığı ve dış etkenlerin Ermenilere vermiş olduğu destek sonucu nasıl savaş boyutuna ulaştığı incelenmiş, Rusya ve İran'ın İkinci Karabağ savaşındaki tutumları ve etkinliği değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: I Karabağ Savaşı, II Karabağ Savaşı, Üçlü Bildiri, Karabağ Zirvesi

Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütünün Enerji politikasında Azerbaycan Cumhuriyetinin Rolü

The Role of the Republic of Azerbaijan in the Energy Policy of the Black Sea Economic Cooperation Organization

Elvin Abdurahmanlı

Özet

Bölgesel örgütler ekonomik, güvenlik ve diplomasi açısından, o bölgede yer alan ülkeler bazında karşılıklı kazan-kazan ilişkisinin geliştirilmesi açısından önem taşırlar. KEİÖ kuruluşunun ardından kısa zaman içerisinde bölgenin en kapsayıcı ve tam teşekküllü ekonomik kuruluşu olmayı başarmış ve gerek ekonomik, gerekse de sosyal alanlarda aktif rol alarak faaliyet şekilleri ile bir ekonomik işbirliği örgütüne dönüşmüştür. Karadeniz bölgesinde enerji jeopolitik alanı içerisinde örgüt üyelerinin işbirliği politikaları ve diğer örgüt dışı ülkeler ve örgütlerle ilişkileri bölgenin de jeo ekonomik önemini ortaya koymaktadır. Bu makalede Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütünün Enerji politikasında Azerbaycan Cumhuriyetinin Rolü ele alınacaktır. Sırasıyla Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütünün Uluslararası Örgüt yapısı ve faaliyetleri, Azerbaycan Cumhuriyetinin Karadeniz Bölgesine yönelik dış politikası ve Azerbaycan Cumhuriyetinin bu örgütle ilişkilerinde “ enerji” sektörü açısından değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütü, Azerbaycan, Enerji, Bölgesel Enerji Güvenliği

Bir Kuşak Bir Yol Projesi ve İstanbul: İstanbul Karadeniz'in Kuşak Yol'a Açılan Kapısı Olur Mu?

The One Belt and One Road Project and Istanbul: Does Istanbul Will Be the Opening Door to the Belt Road for Black Sea?

Adnan Tetikol

Özet

2013 yılında Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Başkanı XI Jinping tarafından duyurulan Bir Kuşak Bir Yol Projesi'nin Çin Devrimi'nin 100. Yılı olan 2049 yılında bitirilmesi planlanırken toplamda dünya nüfusunun üçte ikisini ve dünya gayri safi hasılasının üçte birini kapsayacağı düşünülmektedir. Karayolları, demiryolları, limanlar ve enerji boru hatlarından oluşan ve Asya, Avrupa, Afrika kıtalarını birbirine bağlamayı hedefleyen projenin 1,3TrilyonDolar'a mal olacağı düşünülmektedir.

Bir Kuşak Bir Yol Projesi ile ulaşım ve altyapı ağlarının inşası ve birbirine entegre edilmesiyle birlikte ticaret ve yatırım fırsatlarının canlanması beklenirken Türkiye de proje içerisinde önemli bir nokta da durmaktadır. İstanbul önemli bir küresel şehir olmanın yanında çevresinde bulunan limanlar ve havalimanları ile yüksek yolcu ve yük kapasitesine sahiptir. Ayrıca sahip olduğu boğaz, Karadeniz'i Akdeniz'e bağlayan alternatifsiz su yolu olma özelliğine sahiptir.

Konumu, ulaşım kapasitesi ve projedeki yeri düşünüldüğünde İstanbul; Karadeniz çevresindeki ülkelerin ve şehirlerin Bir Kuşak Bir Yol Projesi'nin alt sistemleri olan Deniz İpek Yolu, Demir İpek Yolu ve İpek Yolu Ekonomik Kuşağı'na katılması için bir merkez haline gelmesi beklenmektedir. Özellikle Londra ve Pekin'i birbirine bağlayacak olan Demir İpek Yolu'nun İstanbul'dan geçecek olması şehrin küresel konumunu daha da yükseltme imkanı sunarken şehri önemli bir aktarma merkezi haline de getirecektir. Ayrıca Akdeniz'den geçecek olan Deniz İpek Yolu ile Akdeniz ticareti yeniden canlanacak ve Karadeniz'in bu ağa katılımı ancak İstanbul üzerinden gerçekleşebilecektir.

Anahtar Sözcükler: Bir Kuşak Bir Yol Projesi, Karadeniz, İstanbul.

Güney Kafkasya'da Dondurulmuş Sorunların Jeopolitiği

Geopolitics of Frozen Problems in the South Caucasus

Alaeddin Yalçınkaya

Özet

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra üç Güney Kafkas cumhuriyetinin kendi aralarında ve Rusya Federasyonu ile ilişkileri dikkate alındığında bölgenin 2020 itibariyle dondurulmuş sorunlar coğrafyası olduğu görülmektedir. Ermenistan'ın çeyrek asırdır işgal ettiği Azerbaycan'a bağlı Dağlık Karabağ ve çevresindeki rayonlar, Ermenistan'ın Türkiye ve Gürcistan üzerindeki egemenlik haklarını ihlal eden politikaları, Rusya'nın müdahalesi ile Gürcistan bünyesindeki Abhazya ve Güney Osetya'nın fiilen bağımsız statüleri, bölgeyi uzlaşmaz sorunlar yumağı haline getirmiştir. Hemen her sorunda Rusya'nın doğrudan veya dolaylı müdahaleleri bölge stratejilerinde belirleyici olmuştur. Benzer durum Ukrayna ve Moldova için de sözkonusudur. Bu tebliğde üç Kafkas cumhuriyetinin kendi aralarında ve Rusya Federasyonu ile sorunları özetlenerek bunun bölge jeopolitiği açısından anlamı ve sonuçları ele alınmaktadır. Örneğin Ermenistan'ın işgalci politikalarında önemli ölçüde batılı ülkelerin de katkı ve desteği olduğu halde hemen her dondurulmuş sorun, Sovyet sonrası Moskova yönetiminin bölgesel stratejilerinin önemli bir unsuru olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu anlamda çatışma veya uzlaşmazlık politikalarının, bölgesel güç dengesini önemli ölçüde Rusya lehine kurmuş olduğu görülmektedir. Bu anlamda gerek Ermenistan ile Azerbaycan, Gürcistan veya Türkiye arasındaki uzlaşmanın, gerekse Gürcistan ile bağımsızlığını ilan etmiş olan özerk birimleri arasındaki çözümün Rusya'nın bölgeden dışlanması anlamına geleceği açıktır. Böylece Güney Kafkasya, fiili çatışma durumunun "güç dengesi" olarak belirlendiği ilginç bir coğrafya olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Güney Kafkasya, Güç Dengesi, Dağlık Karabağ, Abhazya, Güney Osetya, Javahati, Türkiye-Ermenistan İlişkileri

Dugin Işığında Yeni Avrasyacılık Kavramı ve Büyük Güçlerin Avrasya Politikaları

Neoeurasianism and Great Powers' Eurasia Policies in the Light of Dugin

Gulnora Saidakhmedova

Özet

Soğuk Savaşın bitmesiyle ve Sovyetlerin dağılmasıyla gücünü kaybeden Rusya, yaklaşık on yıllık bir aradan sonra Vladimir Putin liderliğinde tekrar dünya sahnesinde kendi yerini almıştır. SSCB'nin başarısız olması ve dağılmasından sonraki sorunları atlatmak tekrar bir güç olarak ABD'nin karşısına çıkmak için, Aleksandr Dugin'in Yeni Avrasyacılık (Neo Avrasyacılık) görüşleri uygun bir politika olarak önem kazanmıştır. Dugin, SSCB'nin dağılmasının akabinde kaybettiği yakın çevresini tekrardan ele geçirip, müttefik edinilecek başka çevre ülkeler aracılığı ile de Rusya'nın bölgenin kontrolünü güçlendirebileceğini ve dünya gücü haline geleceğini savunmaktadır. Günümüzde Rusya'nın izlediği dış politikada Aleksandr Dugin'in fikirlerinin yansımaları yavaş yavaş görülmektedir. Bölgede ayrıca ABD de kuşatma politikaları izlemektedir ve bölge iki güçlü ülkeyi karşı karşıya koymaktadır. Ayrıca gelecekte, ekonomide çok hızla büyümeye devam eden Çin'in de bölgenin üçüncü rakibi olabilmesi söz konusudur.

Anahtar Kelimeler: Rusya, Aleksandr Dugin, Yeni Avrasyacılık, ABD, Çin

Rus Avrasyacılığın Orta Asya Politikasında Tacikistan
Tajikistan in the Central Asian Policy of Russian Eurasianism

Vali Khaitov

Özet

Mackinder, Avrasya kıtasını dünyanın merkezi olarak nitelendirmişken ve buraya hakim olmanın dünyaya hakim olacağını bildirmekle abartılı bir cümle kurmamıştı. Burada ünlü jeopolitik, dünya egemenliğine sahip olmanın “deniz ve kara” olarak iki zıt hakimiyet arasında değerlendirmişken karasal hakimiyetin daha avantajlı olduğunu ortaya atmıştı. Hem Avrupa hem de Asya’yı kapsayan Avrasyacı politikanın ise kıtanın kalbinde yer alan Orta Asya’sız gerçekleşmeyeceği anlaşılmaktadır. 1991’de Sovyetler Birliği çökmesi küresel siyaseti yeniden inşa edilmesi sürecini başlatmıştır. Orta Asya ülkeleri birer bağımsız ülkeler haline gelmişlerken 21.yüzyılın başından itibaren bu bölge super güçlerin aktif jeopolitik ve jeostratejik rekabetleri arasında kalmıştır. Rusya, tekrar güç kazanmaya başlamışken dış politikasında yeni bir strateji arayışı peşinden gitmiştir. Bunun için hem jeopolitik hem de jeostratejik hedefler çerçevesinde yeni bir “Avrasyacılık Politika” ya öncülük etmeyi kendine uygun görmüştür.

Rusya’nın bu politikası çok güçlü bir stratejiye kendinde barındırmakta ve bölgesel olarak doğal sınırlarla çevrelendirilmektedir. Kuzey yönü buzluklarka kaplı ve beklenen bir tehdidin olmadığı anlaşılmaktayken, Doğu Ekseni Japonya, Batı Ekseni Almanya, Güney ekseni İran merkezli bir oluşumla donatılmaktadır. Ancak ilginç olarak Orta Asya ekseni için bölge halklarının çoğunun “Sünni” dini kimliğe sahip olmasına rağmen Şii kimliğe öncelik verilmektedir. İranlıların Ari bir irka mensup olması öne sürülerek bölgedeki Ermeniler, Kürtler ve Taciklerin akraba olabileceği etnik yapılar dikkate alınmaktadır. Slav ve Türk halklarının kaynaşmasından söz edilmekle beraber Türk kimliğe sahip etnik yapı pasifleştirilmeye çalışılmakta ve Rusluk ise bir kültürel kimlik olarak merkeze alınmaktadır. Avrasyacı yaklaşım güçlü bir politikayı dolayısıyla kendine özgü bir stratejiyi, ideolojiyi kendi içinde barındırmaktadır. Çok kutupluluğu ve çok kültürlülüğü, ne Batı ne de Doğu’yu belki hem Avrupa hem de Asya’yı kapsayan “Orta Dünya” niteliğini taşımaktadır. Sosyo-ekonomik ve kültürel, dini ve etnik değerleri önemseyen ve birbiriyle etkileşime girerek bütünleşebilir potansiyele sahip yerel normlara ve mekana öncelik bir strateji olarak ortaya çıkmaktadır. Batı karşıtı özellikle ABD önderliğindeki Atlantikçiliğe zıt bir yapıda olduğu halde bölge halklarında var olan normlar dikkate alınmaktadır. “Ortak Düşman” prensibini önemseyen. Kapitalist ve Sosyalist arası, Liberalizm ve Realizm arası yeni bir system arayışında Liberal-

Demokratik yapıya sahip, ulus-devletler yerine yeni bir Avrasyacı İmparatorluğun veya bir devletler federasyonunun davacısı konumundadır. Rusya tarafından benimsenen “Yeni Avrasyacı” politikada bölge ülkelerinden daha çok Moskova çıkarları göz önünde bulundurulmaktadır. Bu projeye Rusya’nın sıcak sulara inebilme hayalini gerçekleştirmeyi planladığını dikkate alırsak politikanın kökeni aslında Çarlık Rusyası’na kadar uzandığını söyleyebiliriz.

Orta Asya bu projenin bir vazgeçilemezi niteliğinde, Çin ve ABD tehditlerine karşı bir tampon bölge olarak düşünülmektedir. Eskideden de Büyük İpek Yolu’na ev sahipliği yapan bu bölge yeniden bir demir yolu inşa edilebileceği ve ticaret koridoru olma potansiyelinde kritik önemini korumaktadır. Burada ilgi çekmek istediğimiz husus ise bu ülkeler arasında Tacikistan’a ayrıca önem verilmekte olmasıdır. Tacikistan’ın yüksek dağ zincirlerine sahip coğrafik konuma, diğer Orta Asya ülkeler arasında farklı etnik kimliğe sahip olması Rus Avrasyacılığı projesinde neden önemlidir? Tacikistan’ın doğuda Çin, güneyden Afganistan ile sınır komşu olması, burada Tacik halkların var olması ve İran’la aynı dile sahip olması ve Şii mezhebine mensup İsmaliye’lerin yerleşmiş olması etkin birer factor olarak neyi ifade etmektedir?

Tacikistan dahil Orta Asya ülkeleri önce Rus Çarlığı ardından SSCB’ninkontrolü altında kalmışken soğuk savaş dönemi pasif kalan klasik Avrasyacılık yerine “Yeni Avrasyacılık” projesi canlandırılmıştır. Klasik Avrasyacılık yerine tekrar güncellenen Yeni Avrasyacılık 2000’li yıllara sonrası meydana gelen oldukça yeni bir oluşuma sahiptir. Alexander Dugin tarafından bir kuram haline getirilmiştir. Rusya’nın bu yeni politikasını sonuç itibarıyla değerlendirdiğimizde bölge ülkelerine yararlı bir yönü olmakla beraber olumsuz taraflarının da olduğu görülmektedir. Örnek verecek olursak, karşılıklı bağımsızlık içinde olan bölge ülkelerine bir avantaj sağlamasının yanında soğuk savaş döneminde olduğu gibi ikili bir kutuplaşmayı çağrıştırdığını söyleyebiliriz.

Çalışmamızda soğuk savaşın ardından Rusya’nın Orta Asya’ya yönelik Avrasyacı politikası Tacikistan örneğinde ele alınacaktır. Çalışmanın amacı ise, Rusya’nın diğer Orta Asya’daki Türk soylu ülkelerinden farklı kimliğe ve coğrafik olarak bir çok avantaja sahip olan Tacikistan’a yönelik siyasetini jeostreatejik açıdan detaylandırmaktır.

Anahtar Kelimeler: Rusya, Orta Asya: Tacikistan, Yeni Avrasyacılık, Jeopolitik Strateji, Anti-Atlantik Proje.

Azerbaycan'da Zorunlu Göçmen Kuruluslari

Forced Migrant Organizations in Azerbaijan

Araz Hüseynov

zet

Bu tebliğ; 1988 yılından itibaren göçe zorlanan Dağlık Karabağ halkının, mülteci duruma düştükten sonraki sosyoekonomik sorunlarını değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Tebliğde konu olarak, 1980’li yılların sonlarına doğru ortaya çıkan “mülteci (kakın)” ve “zorunlu göç” sorunu anlatılacak ve Azerbaycan’da mülteci (kakın) probleminin ortaya çıkmasından başlayarak, sosyoekonomik hayata etki safhaları ana hatlarıyla ele alınacak ve tarihi bir perspektiften incelenecektir. Bu incelemenin ardından Azerbaycanlıların milli kimliğinden uzaklaştırılması ile Azerbaycan topraklarının parçalanması planlarının Ermeni sorunuyla nasıl sistematik hale getirildiği açıklanmaya çalışılmıştır. Tebliğde son olarak Azerbaycan ve Ermenistan arasındaki sorunlara getirilecek çözüm nerileri sıralanarak, tebliğ tamamlanacaktır.

Karadeniz Bölgesinde Göç Hareketlerinin Sosyo-Politik Dinamikleri

The Socio-Political Dynamics of the Migration Movements in the Black Sea Region

Ebulfez Süleymanlı

Özet

SSCB'nin 1991 yılında çözülerek yetmiş senelik iktisadi ve sosyal bağların kısa zaman aralığında yok olması, yeni ülke sınırlarının çizilmesi ile birlikte sosyo-ekonomik dengelerin değişmesi, hayat şartlarının zorlaşması ve geçim problemleri, değişen dünya düzen ve dengeleri bu ülkelerde ekonomik nedenli iç ve dış göç hareketliliğinin artmasında etkili olmuştur. Bölge ülkelerinden çok sayıda insan hayata tutunabilmek ve kendini geliştirmek için başta Rusya Federasyonu, Türkiye, Almanya gibi ülkeler öncelikli olmak üzere değişik ülkelere göç etmek durumunda kalmışlardır. Söz konusu ülkelerde dış göç yanında iç göç süreci de hızlanmıştır. Özellikle kırsal kesimlerde ve ülkelerin küçük kentlerinde ortaya çıkan istihdam yetersizliği ve sürekli olarak kötüye giden sosyo-ekonomik koşullar, büyük kentler ve başkentlerin dışında kalan kırsal kesimlerden iş olanaklarının görece daha fazla olduğu kentlere yönelik hızlı göç artışına neden olmuştur. Yaşanan bu göçlerin siyasi, ekonomik, sosyal ve demografik anlamda önemli etkileri gözlenmiştir.

Karadeniz’de Bölgeselcilik

Regionalism in the Black Sea

Hakan Mehmetcik & Galip Yüksel

Özet

Bu çalışma Karadeniz bölgesinde bölgeselleşme yönündeki yakın dönem gelişmelere odaklanmakta ve güçlü bir bölgeselleşmenin ortaya çıkmama nedenlerine dikkat çekmektedir. 90’lardan 2000’lerin ortalarına kadar dünya ticaretinde bölgeselleşme yönünde eğilimler baskın olmasına rağmen Karadeniz’de tam ve etkin bir bölgesel birlik ortaya çıkamamıştır. Bunun en önemli nedeni birbiriyle rekabet halinde olan bölgeselleşme vizyonlarıdır. Geleneksel olarak bölgede rekabet halinde olan AB temelli ve Rusya temelli vizyonlara ek olarak son dönemde Çin temelli bir bölgeselleşme vizyonu da dahil olmuştur. Bu sistemik etkinin yanı sıra daha alt düzeylerde birden fazla ekonomik-siyasal ve askeri faktör Karadeniz bölgeselcilğini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu çalışmada bu nedenlerin/faktörlerin tespiti ve bunlar üzerine tartışma yapılması amaçlanmaktadır. Çalışmanın temel kaynakları bölge üzerine yapılmış ikincil kaynaklar olarak sınıflandırabileceğimiz bilimsel araştırmalardır. Bu bağlamda çalışma Karadeniz bölgeselciliği üzerine bir literatür değerlendirmesi olarak da değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Bölgeselleşme, Bölgeselcilik, Karadeniz’de Bölgeselcilik, Türk Dış Politikası

Bölgeselcilik Çalışmalarına Yeni Bir Yaklaşım: Bölgesel Uluslararası Toplumlar, Pratik Teorisi ve Süreç Sosyolojisi

A New Approach to Regionalism Studies: Regional International Societies, Practice Theory and Process Sociology

Ali Murat Kurşun

Özet

Uluslararası İlişkiler disiplininde bölge çalışmaları ve bölgeselcilik, ağırlıklı olarak siyasi ve iktisadi ilişkiler, işbirlikleri, anlaşmalar ve örgütler üzerinden çalışılmaktadır. Disiplinin ve özellikle bölge çalışmalarının seyri çoğunlukla bu maddi unsurlar üzerinden ilerlemiştir. Disiplindeki paradigma dönüşümü ile ilişkili olarak bölge fikri ve bölgeselcilik çalışmaları da maddi unsurların ötesine geçmeye başlamış, bölgeyi bir arada tutan fikirler ve değerler öne çıkarılmaya başlanmıştır. Ancak bu tür yaklaşımların pek çok eksikliği bulunmaktadır. Bu çalışmada, bölgeselcilik konusu bu çerçevede ele alınacak ve bölgeselcilik çalışmalarının farklı paradigma ve disiplinlerden nasıl beslenebileceğine dair fikirler tartışılacaktır. Bu tartışma üç temel çerçevede ilerleyecektir. İlk olarak, İngiliz okulunun uluslararası toplum kavramının eleştirilmesi ile öne sürülen bölgesel uluslararası toplum fikri incelenecektir. İkinci olarak, bölgesel uluslararası toplum fikrinin tüm yeniliklerine rağmen Avrupa-merkezci ve durağan (ilişkisel olmayan) ve kısa süreli dönemlere odaklanan bir fikir olduğunu iddia eden bu çalışma, nihayeten, bu eksiklikleri kapatmak adına pratik teorisi ve süreç sosyolojisine başvuracaktır. Dolayısıyla bu çalışma bölgesel uluslararası toplumların Avrupa-merkezci kurumsal bir yaklaşımdan öte bölgelerin pratiklerine (Bourdieu) odaklanarak ve tipolojik yaklaşımın aksine süreç içerisindeki dönüşümü dikkate alarak (Elias) çalışılmasını önerecektir.

Anahtar Kelimeler: Bölgeselcilik, Uluslararası Toplum, Bölgesel Toplumlar, İngiliz Okulu, Pratik Teorisi, Süreç Sosyolojisi

Karadeniz Bölgeselciliğinde Doğu- Batı Mücadelesi

East-West Rivalry in the Black Sea Regionalism

Gökhan Katıtaş

Özet

İki büyük savaş sonrasında uluslararası politika gündeminde belirmeye başlayan, Soğuk Savaş döneminde görünürlüğü ve etkinliği artan bölgeselleşme hareketleri, 1990'lar ile birlikte önemli bir siyasi konu olmuştur. Bu anlayışın oturmasında Kıta Avrupası'nda gerçekleşen ve Avrupa Birliği olarak somutlaşan ekonomik entegrasyon girişimi kritik bir rol oynamıştır. Artan bu bölgeselcilik siyasaları ile dönemsel olarak kesişen Karadeniz'deki, özellikle Slav kökenli alanlar olmak üzere, yönetsel boşluk ve uzantısı olarak oluşan politik mücadele bölgeye yönelik daha geniş ölçekli nüfuz mücadelelerini de beraberinde getirmiştir. Bu doğrultuda bu coğrafyaya yönelik Batı'dan ABD ve Avrupa Birliği, Doğu'dan ise Rusya ve Çin bölgeselcilik ile ilintili politikalar izlemektedir. Bu çalışmada ABD'nin NATO ve Avrupa Birliği'nin doğu açılımı Batı'nın, Rusya'nın Avrasya Ekonomik Birliği ve diğer girişimleri ile, Çin'in Kuşak ve Yol Projesi Doğu'nun nüfuz araçları olarak ele alınacak olup, Karadeniz bölgesine yönelik bu oluşumların izledikleri politikalar ortaya koyulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bölgeselcilik, Karadeniz Bölgeselciliği, AB, ABD, Rusya, Çin.

Hazarın Hukuki Statü Sorununun Kıyıdaş Ülkelere Yansıması

Reflection of the Legal Status Problem of the Caspian Basin to the Riparian Countries

Umida İslamova

Özet

Jeopolitik ve jeostratejik öneme sahip olan Hazar Denizi'nin hukuki statü sorunu Sovyetler Birliği döneminden başlayarak, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından günümüze kadar birçok anlaşmalar yapılmasına rağmen kesin çözüme kavuşturulamayan mesele haline dönüşmüştür. Geleneksel kaynaklar bakımından zengin olan Hazar Denizi'nin hukuki statü sorununun yanında Hazar'a kıyıdaş ülkelerinde bu bölgenin zenginliklerini paylaşmada yaşadıkları sorunları ve sınır çizgileri meseleleri araştırılarak açıklanmaktadır. Çalışmada Hazar Denizi'nin hukuki statü sorununun kıyıdaş ülkelere olan etkisi, postkolonyal teorinin sömürgecilik üzerine görüşleri ve SSCB'nin Orta Asya'da yaptığı yayılmacılık politikası ile karşılaştırılarak sorunun asıl nedeninin ne olduğu araştırılmaktadır. Uluslararası Deniz Hukuku çerçevesinde Hazar Havza'sının hukuki statü sorunu irdelenerek, bu denizin zengin doğal kaynaklara sahip olması nedeniyle başat güçlerinin dikkatlerinin buraya yoğunlaştığını açıklayan akademik ve ampirik belgeler çerçevesinde değerlendirilmektedir."

Anahtar Kelimeler: Hazar'ın Hukuki Statüsü, Kıyıdaş Ülkeler, Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Sözleşmesi, Enerji

Soğuk Savaş Sonrası Karadeniz Bölgesi'nin Stratejik Önemi ve Bölgedeki Güvenlik Arayışları

Strategical Importance of Blacksea Region after the Cold War Era and Striving of Security

Berksan Gülsoy

Özet

Soğuk Savaş'ın bitmesinin ardından Karadeniz Bölgesi'nin stratejik önemi artmıştır. Yeni dönemle beraber bölge, Kafkasya, Hazar Havzası, Orta Asya, Akdeniz ve Ortadoğu için daha önemli hale gelmiştir. Ayrıca Avrupa'dan Asya'ya enerji ve doğal kaynakların taşınabilmesi noktasında kilit bir rol üstlenmeye başlamıştır. Karadeniz'in böyle bir trafik ağının merkezinde olması birçok ülkenin dikkatini bölgeye çekmiştir. Özellikle Soğuk Savaş'ın bitmesi ve Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla beraber bölgede güvenlik problemi ortaya çıkmıştır. Soğuk Savaş döneminde Karadeniz'e Sovyetler Birliği'nin, Romanya'nın, Bulgaristan'ın ve Türkiye'nin kıyıları bulunmaktaydı. Soğuk Savaş sonrası dönemde ise bölgeye yeni ülkeler kıyıdaş olmuştur. Bu ülkeler; Ukrayna ve Gürcistan'dır.

Karadeniz'in stratejik önemi dolayısıyla Soğuk Savaş sonrasında bu altı ülke dışında NATO, AB ve ABD de bölgede hâkimiyet kurmak için birtakım faaliyetlere girişmişlerdir. Özellikle NATO, Karadeniz'e kıyıdaş olan ülkeler üzerinden etkinliğini bölgede arttırmak istemiştir. Bu bağlamda 2004 yılında Romanya ve Bulgaristan'ın NATO'ya katılımı, Ukrayna ve Gürcistan ile ilişkilerin yoğunlaştırılması yönünde adımlar atılmıştır. NATO'nun faaliyetleri Rusya'nın Karadeniz Bölgesi'ndeki menfaatlerini sekteye uğratmıştır. Bu durum NATO ve Rusya arasında gerilime neden olmuş ve bölgenin güvenliğine olumsuz etki yapmıştır. Rusya, Soğuk Savaş döneminde elde ettiği kazançları korumak için kendi planlarını devreye sokmuştur. Rusya'nın, bölgede etkinliğini artırma politikası sonucunda şu sorunlar ortaya çıkmıştır; Kırım sorunu, Karabağ sorunu, Abhazya-Güney Osetya sorunu ve Transdinyester bölgesi sorunu.

Soğuk Savaş sonrası bölgenin güvenliğinin sağlanması ve ekonomik iş birliğinin artırılması için 1992 yılında Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütü(KEİ), 2001 yılında Karadeniz Donanma İşbirliği Görev Grubu (BLACKSEAFOR) kurulmuştur. Ancak her iki kuruluşa üye olan ülkelerin birbirleriyle yaşadığı siyasi problemler bu kurumları işlevsiz hale getirmiştir. Karadeniz Bölgesi'nin güvenli hale gelebilmesi için yukarıda bahsedilen sorunlar çözümlenmelidir. BLACKSEAFOR ve KEİ yerine daha mikro ölçüde örgütlere ihtiyaç vardır.

Rusya ile NATO'nun bölgedeki çatışmaları artırmak yerine sorun çözücü bir politika izlemesi hem kendi çıkarları hem de bölgenin güvenliği açısından faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Soğuk Savaş, Karadeniz Bölgesi, ABD, Rusya, NATO, KEİ, BLACKSEAFOR, Güvenlik,

Global Energy Security in the Post-Arab Spring Era

Arap Baharı Sonrasında Küresel Enerji Güvenliği

Arzu Al

Abstract

The Middle East and North Africa region stands out in terms of energy resources. Such that, most of the global oil reserves and a significant amount of global natural gas reserves are in this region. In addition, geopolitically, the region is located on the transport route of energy resources. Accordingly, the energy security of the region is gaining importance in terms of international relations. The concept of energy security is basically explained by the availability and accessibility of energy resources, producibility of these resources, and the sustainability of this situation. Energy security is affected by the supply and demand of energy, national and international legal regulations, and economic and political factors. The Middle East and North Africa region has become economically and politically unstable during the Arab Spring and beyond. Energy security has been the subject of controversy regarding the supply of energy safely and uninterruptedly, at an appropriate amount and prices, because of the unstable environment. This instability in the region has affected production capacity, supply quantity, energy trade, production cost and prices, and global energy security. The aim of this study is to determine the events in the Middle East and North Africa the effects on global energy security in the cause and effect relation, in the process of the post-Arab Spring. In this regard, firstly, the concept of energy security was examined. Then, how the Arab Spring process affects the energy supply in the Middle East and North Africa region was discussed. Finally, the effect of energy supply in the region on global energy security was analysed.

Keywords: Arab Spring, Middle East, North Africa, Energy Security, Oil, Natural Gas

New Soft Power: Turkey's Coronavirus Diplomacy

Yeni Yumuşak Güç: Türkiye'nin Koronavirüs Diplomasisi

Meral Balcı

Abstract

The new type of coronavirus (Covid-19), first seen in Wuhan, China in December 2019 and identified in January 2020, has influenced the whole world and a global pandemic process has begun. The global pandemic has attracted the attention of the world with millions of cases and thousands of deaths and has become an important item in the agenda. Some countries have been left behind in the fight against coronavirus. On the other hand, some countries, such as Turkey seen as a 'model country' and have been considered and appreciated in both national and international practices in the field. According to the official statement, the coronavirus cases in Turkey were first seen on March 11, 2020. The pandemic and cases have been successfully brought under control with the necessary measures, policies, and practices compared to other countries. Turkey has carried its success in the fight against domestic coronavirus to abroad. With this policy, which can be called 'coronavirus diplomacy', it has aided test kits, medical equipment, and personal protective equipment to 138 countries of the world. Thus, Turkey has become the world's leading supplier of medical aid. Turkey has aided many countries, including economically much more powerful countries, and has used it as a soft power element in the international arena. In this line, the study aims to determine the role of Turkey in the fight against the global coronavirus pandemic and explain how it is translated into the country's soft power. In the study, firstly domestic fight against pandemic was examined. Later, it was explained as diplomacy and evaluated as a soft power in the international arena. Finally, the results obtained Turkey's coronavirus diplomacy was evaluated.

Keywords: Coronavirus, Turkey, Soft Power, Diplomacy, Global Pandemic, Medical Aid

The Organization of the Black Sea Economic Cooperation on its 28th Anniversary

Kuruluşunun 28. Yılında Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütü

Ceren Ece Gönen

Abstract

The Organization of the Black Sea Economic Cooperation was established on June 25, 1992 to create an economic cooperation between the countries in the Black Sea basin in line with political and economic needs. It is the oldest and most comprehensive organization in the region today. Since its establishment, the Organization of the Black Sea Economic Cooperation carries out its cooperation activities with working groups. These working groups involve many subjects such as science and technology, banking and finance, transportation, commerce, agriculture, tourism, health, communication, environment. The organization, by acting on these subjects, contributes to the realization of the organization's objectives by ensuring legal regulations and achieving political and economic stability in the member states. However, countries in the Black Sea basin and members' the share of the world income remains disproportionate and low in the 28th year of the organization. To determine the reason for this situation is the main aim of this study. In addition, it is another aim to discuss how and in what way these countries will achieve the targeted / expected level of welfare through cooperation. In this regard, firstly, the history and operation of the Organization of the Black Sea Economic Cooperation was briefly explained. Then, considering the political and economic conditions of the member countries, the dimension of the organization's contribution to the cooperation was determined in its 28th anniversary. Finally, how this cooperation can be developed was discussed. Thus, the existing potentials of the countries in the Black Sea basin and members of the Organization of the Black Sea Economic Cooperation was revealed.

Keywords: The Organization of the Black Sea Economic Cooperation, Cooperation, Politics, Economy

Türkiye ve Seçilmiş Ülkelerde Uygulanan Ekolojik Vergilerin Çevre Kirliliğine Olan Etkileri

The Effects of Ecological Taxes On Environmental Pollution in Turkey and Selected Countries

Meltem İrteş Gülşen

Özet

Dünyada endüstrileşmenin genişlemesi ve bunun sonucunda üretim ve tüketim faaliyetlerinde meydana gelen büyük artışlar çevre kirliliği sorununu da beraberinde getirmiştir. Çevre kirliliğinin küresel bir sorun olarak kabul edilmesi ve yaşanan iklim değişiklikleri ülkelerin farkındalığını artırmış, kalkınmanın sürdürülebilirliğini sağlayabilmek için vergi politikalarında birtakım değişikliklere neden olmuştur. Ülkeler çevre kirliliğinin yaratmış olduğu olumsuz etkilerin giderilebilmesi amacıyla çeşitli ekolojik vergi politikaları uygulamaya koymaktadır. Fosil yakıtların doğaya verdiği zararın önlenmesi açısından yenilebilir enerji kaynaklarının kullanılması amacıyla yeni enerji kaynaklarına olan yatırımlara daha fazla yer verilirken diğer yandan vergiler aracılığıyla da bu politikalar teşvik edilmektedir. Böylece ülkeler iklim değişikliğiyle mücadele ederken, çevreye duyarlı davranışları teşvik etmek amacıyla bir yandan vergi indirimi uygularken diğer yandan verilen zararın karşılığı olarak yapılan faaliyetleri vergilendirmeye tabi tutmaktadır. Türkiye’de de ekolojik vergi politikaları uygulanmakta ve vergi mevzuatında önemli değişiklikler yapılmaktadır. Bu çalışmada öncelikle ekolojik vergi politikalarından kısaca söz edildikten sonra Türkiye’de ekolojik vergilendirmeye yönelik mevzuata ilişkin gelişmelere yer verilecektir. Daha sonra da OECD ve Dünya Bankası verilerinden yararlanılarak çevreye zararlı faaliyetlerin önlenmesi açısından seçilmiş bazı ülkelerin ve Türkiye’nin nasıl vergi düzenlemeleri ortaya koydukları açıklanacaktır. Çalışmada Türkiye’nin ekolojik vergilemeye ilişkin bakış açısının olumlu olduğu ve yeşil vergi uygulamalarının son yıllarda gerçekleştirilen değişikliklerle beraber çevreci politikalar izlediği sonucuna varılmıştır.

Gürcistan'da Etnik Sorunların Çözümünü Zorlaştıran Faktörler

Factors Complicating the Solution of Ethnic Problems in Georgia

Indira Phutkaradze

Özet

1991 yılında SSCB'nin dağılması hem dünya siyasi tarihi hem de Avrasya siyasi coğrafyası bakımından yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur. SSCB'nin dağılması sonucunda önceden uluslararası politikanın bağımsız aktörü olmayan on beş yeni devlet ortaya çıkmıştır. Bağımsızlığını kazanan ülkelerden biri olan Gürcistan yeni bir döneme girmiştir. Bağımsızlığı takiben Gürcü hükümetler ülkede mevcut etnik çatışmaları çözme çabasına girmiş ve Rusya karşıtı, Batı yanlısı bir politika izlemeye çalışmıştır.

Bu çalışma Gürcistan'ın bağımsızlık sonrası dönemden Ağustos 2008 Rusya-Gürcistan savaşı dahil olmak üzere bir süreci kapsamaktadır. Bu süre kapsamında Gürcistan'ın etnik yapısı, ülkede mevcut olan etnik çatışmalar, iktidarda olmuş yönetimlerin bu sorunlara bakış açıları, çatışma çözme yöntemleri ve yaptıkları yanlışlar, izledikleri iç ve dış politika incelenmiştir. Çatışmanın uluslararası boyutları ve küresel güçlerin (RF, ABD, NATO ve AB) yansımaları analiz edilerek, çatışma çözümünde iç faktörlerin yanı sıra dış faktörlerin etkisinin altı çizilmiş, iç çabalarla etnik çatışmaya çözüm bulunmasının zor olduğu ve bölgede Rusya gibi büyük bir gücün varlığının çatışmanın çözüme kavuşmasına engel oluşturduğuna vurgu yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Gürcistan, Etnik Çatışma, Abhazya, Samaçablo (Güney Osetya), Çatışma Çözümleri, Rusya, ABD, AB, NATO

Ukrayna Krizinde Rusya: Çatışmaya Müdahaleye Nedenleri ve Araçları

Russia in the Ukraine Crisis: Causes and Tools for Conflict Intervention

Can Uyar & Merve Hazer Yiğit Uyar

Özet

Teritoryal çatışmalarda dış aktörler, bazen ana aktörlerden çok daha fazla çatışmanın tarafı olabilmektedirler. Dış aktörler, bir çatışmaya askeri, ekonomik ve siyasi-diplomatik strateji, taktik ve araçlarla müdahale edebilmektedirler. Bunun yanında artan teknolojik gelişmelerle devlet geleneksel olmayan müdahale araçlarını da kullanmaktadırlar. Bu bildiride Ukrayna Krizi’de Rusya’nın bir dış aktör olarak, 2014 yılında Kırım’ın Rusya tarafından ilhakı, ardından Ukrayna’nın Donbass bölgesinde kurulan Rus yanlısı Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetlerinin ayrılıkçı hareketlerine bağlı olarak ortaya çıkan teritoryal çatışmada neden ve hangi araçlarla müdahale ettiği incelenmiştir. Bu araçların yanında Rusya’nın özellikle Donbass bölgesine o bölgede Rus yanlılarını desteklemek, siyasi ve diplomatik alana baskı uygulamak, ekonomik yaptırımlar yöntemler ve ardından kendi metotlarıyla barışı tesis etmek istemektedir. Bahsi geçen bu konu yukarıda belirtilen müdahale araçları ve teritoryal çatışma literatürü çerçevesinde değerlendirilmiştir.

SSCB’nin dağılmasının ardından NATO ve Avrupa Birliği Doğu Avrupa’ya doğru genişlemeci politikalarını devam ettirmiştir. Rusya bu durumu doğrudan kendine tehdit olarak algılamaktadır. Rusya Devlet Başkanı Putin Avrasyacı politikalarının daha fazla kabul görmesiyle Rusya eski SSCB coğrafyasında daha sert politikalar izlemeye başlamıştır. Çalışmamızda 2014 yılında Rusya’nın Kırım’ı işgali, Donetsk ve Lugansk bölgesindeki ayrılıkçı milislere destek vermesi, sınıra asker yığması, yoğun bir şekilde askeri tatbikatlar yapması (askeri müdahale), Putin’in Ukrayna Devlet Başkanı Poroşenko’yu hedef alan konuşmaları (diplomatik-siyasi müdahale), doğal gazı kesmesi (ekonomik müdahale) gibi örneklerde Rusya’nın müdahalesi ele alınmıştır.

Rusya, Ukrayna’da merkezi hükümet ve ayrılıkçılar arasındaki çatışmaya bölgede hakimiyetini sürdürmek, NATO ve AB eksenli tehditlere karşı cevap vermek için müdahale ettiği görülmüştür. Bahsi geçen müdahale yöntemlerini karma bir şekilde kullanarak Ukrayna hükümetini de Batı yanlısı tavrından vazgeçirmeye çalışmaktadır. Ayrıca bu çatışmanın Ukrayna-Rusya arasındaki krizin yanında ABD-Rusya arasındaki güç mücadelesinin Doğu Avrupa’ya yansıma olduğu çıkarımına da varılmıştır.

Anahtar kelimeler: Teritoryal Çatışma, Dış Aktörler, Rusya, Ukrayna

Küreselleşme'nin Sonu Mu, Küreselleşme 4.0'mı: Küresel Salgının Küreselleşme'nin Gidişatına Etkisi

The End of Globalization or Globalization 4.0: The Impact of Pandemic on the Course of Globalization

İmran Demir

Özet

Bu çalışma küreselleşme olgusu üzerine yapılan tartışmaları da dikkate alarak Kovid-19 olarak adlandırılan küresel salgın ile birlikte küreselleşmenin sonuna gelinip gelinmediğine dair bir değerlendirmede bulunmakta. Küreselleşme süreci son bulacak veya sekteye uğrayacaksa bunun salgın kaynaklı olmayacağı ve küreselleşmenin sonun ancak ve ancak politik alanda yaşanacak olan gelişmelerden kaynaklanacağı sonucuna ulaşılmakta. ABD ve Çin arasındaki rekabete dikkat çeken çalışma, ekonomik ilişkilerin giderek bölgeselleşmesine karşın bunun küreselleşmenin sonuna işaret ettiğini söylemek için çok erken olduğunu ifade etmekte. Pandeminin küreselleşmenin hacmi ve hızında bir yavaşlama yartsa bile küreselleşmenin devletler arasında yaratmış olduğu karmaşık ve yoğun karşılıklı bağımlılık ve çok boyutlu entegrasyonu ortadan kaldıramayacağı sonucuna varılmakta.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Ekonomik Bütünleşme, Karşılıklı Bağımlılık, Küresel Salgın, Küreselleşmenin Sonu

Denizcileşme ve Deniz Güvenliği; Doğu Akdeniz'in Leviathan'ı Türkiye
Maritimization and Maritime Security; Turkey as Leviathan of the Eastern Mediterranean

Bilal Ersin Elikoğlu

Özet

Bu çalışma, Anavatan'da güvende olmak için denizlere hâkim olmak fikri çerçevesinde "Mavi Vatan" yaklaşımının önemine ışık tutup, Türkiye'nin deniz güvenliği ile enerji arzı güvenliği arasındaki yakın ilişkiye dikkat çekmeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında, Türkiye Cumhuriyeti'nin deniz yetki sahalarındaki hak ve menfaatleri, deniz dibi kaynaklarına erişim ve enerji arz güvenliği konularında atması gereken adımlar incelenmiştir.

Çalışmada, deniz gücünün sadece donanma platformları yahut askeri unsurlardan oluşmadığı, müreffeh bir Türkiye için denizlerin öneminin anlaşılması gerekliliği jeo-kültür perspektifinde; Mavi Diplomasi, Mavi Ekonomi ve Mavi Güvenlik gibi kavramlardan faydalanarak anlatılmıştır. Türkiye'nin sağlam temellere oturtulmuş, kurumsallaşmış bir denizcileşme politikası ile bölgesel bir güç olabileceği vurgulanmış, Türkiye'nin dış politikasının olumlu yönde gelişebilmesi için denizcileşmenin gerekliliğine ve deniz güvenliği konseptinin tartışmaya açılmasının önemine değinilmiştir.

Çalışma; denizlerin de tıpkı karalar gibi vatanın bir parçası olduğuna, üstü ve altının barındırdığı imkân ve kaynakların kullanımının da yine bu vatanın insanlarına ait olduğuna dikkat çekmektedir. Karadeniz'de 1936 Montreux Boğazlar Sözleşmesi ve BLACKSEAFOR ile temin edilen güvenlik ortamı, Ege denizi ve Akdeniz özelinde de gerçekleşmesi gerektiği vurgulanmıştır. Ege Denizi; fiziki şartları ve stratejik önemi düşünüldüğünde donanmayı açık denizlere bağlayan jeo-stratejik bir noktadır. Akdeniz ise gerek deniz dibi kaynakları gerek jeopolitik önemi göz önüne alındığında bölgesel güvenlik için kilit konumunda olduğu ortaya konmaktadır.

Öte yandan çalışma kapsamında, Türk deniz gücünün, özellikle Soğuk Savaş sonrası dönemde gösterdiği gelişme incelenmiş olup "Marmara Donanması" olmaktan, açık denizlerde bayrak gösteren bir donanma haline gelişine dikkat çekilmiştir. Sonuç olarak bu makale, "denizlerimizdeki ihtilafli alanlar ve enerji arzı güvenliğinin tesisi konusunda deniz güvenliği kavramının rolü nedir?" sorusuna yanıt aramaktadır.

Anahtar Kelimeler: Deniz Güvenliği, Enerji Arzı Güvenliği, Donanma, Güvenlik, Dış Politika, Jeostrateji, Mavi Vatan

Uluslararası Terörizme Karşı Meşru Müdafaa Hakkı

The Right of Self – Defence Against International Terrorism

Hakkı Hakan Erkiner

Özet

Birleşmiş Milletler Antlaşması ile oluşturulan kuvvet kullanma hukukuna göre meşrû müdâfaa müessesesi uğradıkları bir silâhlı saldırıya karşı kendilerini güç kullanarak savunabilmeleri için devletlere tanınmış bir doğal haktır. Bu klasik sistemde saldırı ve savunma simetrik niteliktedir. Başka ifâde ile saldırı bir devletten başka bir devlete yönelmekte ve savunma da saldırıya uğrayan devlet tarafından saldırgan devlete karşı yapılmaktadır. Bu nedenle uluslararası terörizmden devletlere yönelen silâhlı terörist saldırılara karşı meşrû müdâfaa hakkının uygulanması için uluslararası hukuk ilke ve kurallarının bu asimetrik meseleye uygulanabilmesi gereklidir. Şâyet uluslararası terörist saldırıyı gerçekleştiren uluslararası teröristlerin davranışı bir devlete isnat edilemiyorsa saldırı bir devletten yönelmemekte ve asimetrik bir nitelik kazanmaktadır. Saldırıya uğrayan devlet teröristlerin buldukları devletin ülkesinde savunma amacıyla bu teröristlere karşı ama ülkesinde buldukları devleti hedef almaksızın ve sadece teröristleri hedef alarak güç kullanma gereksinimi duyabilmektedir. Bu kuvvet kullanımının uluslararası hukuka uygun olabilmesi için meşrû müdâfaa hakkına dayanması gereklidir çünkü uluslararası hukukta meşrû müdâfaa kuvvet kullanma yasağına aykırı davranışların hukuka uygunluk nedenidir. Sunumumuzda yanıtlanacak esas soru bir konak devletteki konuk teröristlerin diğer bir hedef devlete düzenledikleri uluslararası terör saldırısına cevâben hedef devletin uluslararası hukuka göre ve uluslararası hukuka uygun olarak kendisini kendi ülkesi dışında kuvvet kullanarak savunup savunamayacağı sorusudur. Kullandığımız terminoloji uyarınca bir devletin ülkesine yerleşerek buradan diğer devletlere terörist saldırılar düzenleyen teröristlere konuk teröristler dedik. Bu teröristler konuk uluslararası teröristler, diğer devletlere düzenledikleri terör saldırıları uluslararası terör saldırıları ve gerçekleştirdikleri terörizm olgusu da uluslararası terörizm olarak ifâde edildi. Konuk uluslararası teröristlerin ülkesinde konuk oldukları devlete konak devlet dedik. Konak devletin ülkesinden konuk teröristlerin gerçekleştirdikleri uluslararası terör saldırılarının yöneldiği devleti yâni bu saldırıların hedef aldığı devleti, hedef devlet olarak belirttik. Meşrû müdâfaanın gerekliliği teyit edildikten sonra terörist konuklara karşı şiddeti ve hedefi ayarlanarak orantılı bir biçimde kuvvet kullanılmalı ve amaç gerçekleşip saldırıya karşı

savunma gâyesine ulaşıldıktan sonra meşrû müdâfaa amacıyla kuvvet kullanılmasına ölçülü biçimde zamânında son verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Hukuk, Uluslararası Terörizm, Meşru Müdafaa

Karadeniz'de Güç Dengesi
Balance of Power in the Black Sea
Yerkinay Ongarova

Özet

SSCB'den ayrılan ülkelerin Batı'ya yakınlaşma konusundaki stratejik kararları nedeniyle Karadeniz bölgesi, Avrupa-Atlantik dünyasının bir parçası haline gelmiş ve Avrupa Birliği (AB) ile NATO üyeliğine kabul edilmiş devletler, çoğunluğu oluşturmaktadır. Kimlik arayışında olan bu ülkelerin Doğu (Rusya Federasyonu, Bağımsız Devletler Topluluğu, Avrasya vb.) dünyasından Avrupa-Atlantik dünyası olarak ifade edilen Batı dünyasına (ABD, AB, NATO vb.) doğru günümüzde devam eden bu jeopolitik kayış süreci, Karadeniz'in Doğu ile Batı arasındaki tarihsel sıkışmışlığını da yansıtmaktadır. Böylece Doğu-Batı kutuplaşması, Karadeniz'de bölgenin yakın geleceğini belirleyecek en önemli unsurdur. Sovyetler Birliği'nin dağılması sonrası Batı'nın Karadeniz'e yıldan yıla daha fazla nüfuz etmesi ile Karadeniz için yeni bir tarihin yazılmaya başladığını görmek gerekmektedir. Karadeniz böylece, Soğuk Savaş sonrası tarihinde hiç yer almamış dünya gücü (ABD ve AB) ile hep yer almış Rusya ile karşı karşıya kalmıştır. Çalışmada ilk olarak Karadeniz hem kıtasal hem bölgesel alanda teorik çerçevede değerlendirilecektir. İkinci olarak Soğuk Savaş Sonrası güç dengesi ele alınacaktır. Daha sonra Atlantikçi ile Avrasyacı dünyanın bölgede mevcut konumları değerlendirilecektir.

Covid-19 Salgınının Makroekonomik Etkileri: Orta Asya Ülkeleri Örneği

Macroeconomic Impacts of the Covid-19 Pandemic: The Case of Central Asian Countries

Khaidulla Massadikov

Özet

COVID-19 salgını Orta Asya ülkelerini de sosyal-ekonomik açıdan olumsuz etkilemiştir. Salgın, bu ülkelerin sağlık sistemi başta olmak üzere, GSYİH, enflasyon, işsizlik gibi birçok ekonomik göstergelerine etki yaratmıştır. Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) tahminlerine göre, 2020 yılı ekonomik büyüme Orta Asya ülkeleri için olumsuzdur. Bu gelişmeler, Orta Asya Hükümetlerini çeşitli ekonomik programlar geliştirmek için harekete geçirmiştir. Bu çalışmada, COVID-19 salgınının Orta Asya ülkeleri üzerine makroekonomik etkileri ve bölgedeki ülkelerin bu salgının yarattığı olumsuz etkilere karşı ekonomik programları değerlendirilmektedir.

Anahtar kelimeler: COVID-19 Salgını, Orta Asya Ülkeleri, Makroekonomik Etkiler.

Türkiye'nin Enerji Politikaları ve Karadeniz

Turkey's Energy Policies and the Black Sea

İsmail Kavaz

Özet

Türkiye, enerji arz ve talep eden ülkeleri birbirine bağlayan oldukça stratejik bir coğrafi konuma sahiptir. Petrol ve doğal gaz gibi fosil enerji kaynaklarından yoksun olmasının verdiği dezavantajlı durum karşısında Türkiye, söz konusu konumu ile küresel piyasalar açısından önemli bir alternatif rota sunmaktadır. Bu bakımdan son yıllarda enerji transferi konusunda gerçekleştirilen önemli projeler ülkeye referans olma özelliği taşımaktadır. Bunun yanında, fosil yakıtlarda dışa bağımlı yapısını değiştirmek isteyen Türkiye, Doğu Akdeniz ve Karadeniz'de arama ve sondaj çalışmalarını olanca hızıyla sürdürmektedir.

Türkiye'nin enerji alanında ana hedeflerinden biri enerji ticaretinde merkez ülke olmaktır. Bu doğrultuda öngörülebilir bir enerji piyasasının temelleri atılmış ve enerji borsası kurulmuştur. Ayrıca, Türkiye'nin enerji kaynaklarının sadece transfer edildiği transit bir ülke olmak yerine yerli petrol ve doğal gaz kaynak potansiyelini geliştirip bunları dış pazarlara ihraç etme kapsamında önemli bir avantajı bulunmaktadır. Bu bağlamda Doğu Akdeniz'de gerçekleştirilen arama ve sondaj faaliyetleri Karadeniz havzasına da taşınmıştır. Bölgenin enerji kaynak potansiyelinin yüksek olduğu tahmin edilirken bu kaynakların ekonomiye kazandırılmasına adına çalışmalar devam etmektedir.

Bununla beraber, Karadeniz bölgesinin rüzgar, hidroelektrik, biokütle gibi yenilenebilir enerji çeşitleri açısından oldukça önemli bir potansiyeli vardır. Ayrıca, Türkiye'nin ikinci nükleer güç santralının bu bölgede inşa edilmesi planlanmaktadır. Dahası bölge kaliteli kömür açısından Türkiye'nin en zengin coğrafyası konumundadır. Tüm bunlar değerlendirildiğinde Karadeniz bölgesi Türkiye'nin enerji politikaları anlamında son derece kritik bir yere oturmaktadır.

Bu çalışmada Türkiye'nin genel enerji politikaları dikkate alınarak Karadeniz havzasının söz konusu politikalar kapsamında ülkeye sunacağı katkılar değerlendirilecektir. Böylelikle Karadeniz'in Türkiye'de özellikle son yıllarda benimsenen yerli ve milli enerji politikaları açısından önemi analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yerli ve Milli Enerji Politikaları, Türkiye, Karadeniz

Chaos and Security

Kaos ve Güvenlik

Shener Bilali

Abstract

Cold War will change the history of humanity. This is the phenomena who will infect and effect upon entire humanity, the cold war also can treat like a reason of changes in the real politics and in the history of mankind. With the Cold war the new economic and political concepts will start to be seen like single solution for the salvation of the humanity.

In this period USA and Soviet Union will start to play the super power game upon the nations and states, in the same period the smaller and weak states will start to redesign their future plans and strategies base on one of be polar blocks.

In this research, we will focus more on Interpretation of the Security and Chaos by the Super Power states, and how they are dealing with their security and chaotic problems.

Keywords: Interpretation, Chaos, Security, Balkans, Super Powers, Blocks.

Hybrid War of Russia Against Ukraine: Lessons Learned for the Post-Crimea Black Sea

Rusya'nın Ukraynaya Karşı Hibrit Savaşı: Kırım Sonrası Karadenizden Alınan Dersler

Victor Korendovych

Abstract

The Black Sea region has always been an important link in Eurasian security and its relevance even further after the collapse of the USSR. The Russian Federation (RF) has identified gathering of "post-Soviet lands" as its policy priority, thus exacerbating the threats and challenges for the region.

The annexation of Crimea and the war in Eastern Ukraine are steps in practical implementation of this policy, which began with armed conflicts in Transnistria, Abkhazia and Georgia. However, the 6 years' war in Donbas should be viewed as only a step in the attempts to destroy Ukraine as a state. If Russia succeeds, many new threats and challenges will arise for the Black Sea and Caucasus. RF has chosen a hybrid war for realization of its plans in Ukraine and its involvement in the armed conflicts in Syria and Libya reveals its much wider ambitions that span the whole Mediterranean.

What lessons can be learned by the Black Sea countries from hybrid war against Ukraine?

1. Russia's efforts to ensure its hegemony in the Black Sea region are far-reaching and RF will use all means of hybrid warfare including the force.

2. Achieving a fair peace between Russia and Ukraine is a key objective in strengthening security and stability in the Black Sea region.

3. The support of the international community and key security organizations is crucial for the stability in the Black Sea region.

4. The unity the Black Sea countries and the world's major security actors is extremely important. Russia will do everything to break it by propaganda and distorting events of the recent past (such as aggression against Georgia in 2008) relying on fading memories and often limited focus of democratic societies.

Great Power Rivalry in the Black Sea: The 21st Century Perspectives of the U.S, China and Russia

Karadenizde Büyük Güç Rekabeti: ABD, Çin ve Rusya'nın 21.Yüzyıl Perspektifleri

Helin Sarı Ertem & Nesibe Aydın

Abstract

This paper aims to focus on the Black Sea region as one of the forthcoming areas of U.S.-China rivalry, which will automatically turn the policy preferences of the littoral countries, including Turkey and Russia, into a significant determiner of the fate of this competition. Through a comparative policy analysis on macro and micro levels, the paper sheds light on the U.S. and Chinese administrations' Black Sea discourses and practices in the 2000s and analyzes the pros and cons of these two major powers, while engaging with the region mainly on energy, security, and trade-related issues. The increasing Chinese presence in the Black Sea region especially via its famous Belt and Road Initiative (BRI) discomforts not only the U.S. but also Russia, as it endangers Moscow's historical quest for economic and political dominance in the regional countries. May this overlap of interest create a common enemy perception and an unexpected rapprochement between the U.S. and Russia on the Black Sea region? Or may that cause another major war, where the Black Sea would again be one of the major clash zones with independently acting actors? Dwelling upon these two major questions, the paper argues that the waters of the Black Sea warm up again through China's excessive enlargement plans via the BRI and that a Beijing-Moscow partnership against Washington can hardly be taken for granted due to the multifaceted and multi-actor nature of the Black Sea region. Further study of the Black Sea dynamics holds a significant potential to assess the great power rivalry in the 21st century.

The Iraq Factor in Sino-Arabic Cooperation

Çin-Arap İşbirliğinde Irak Faktörü

Aida Baghirova

Özet

During the recent decades China has been increasing its influence and economic activity in the Arab world and this is linked to a number of factors.

First, increased demand in energy has transformed oil-gas wealthy Arabic countries into an important partner of the Chinese economy.

Second, the strategic plan of restoring the Silk Road, which covers the projects of Silk Road Economic Belt and the 21st Century Maritime Silk Road and approximately 75% of the Chinese oil-gas import, shall cover the Arab geography too.

Third, along with the economic cooperation China tries to ensure its participation in the military-political structure of the Arab geography and this envisages a military-technical partnership, export of modern weapons and military equipment, provision with military infrastructure.

Fourth, importance of the Arab World in the Chinese geopolitical strategy is determined by the role of the region in the new world order.

Iraq has a special place among Arab countries cooperating with China. Relations between two countries started developing after establishment of diplomatic relations in August 1958. In 1974 China started importing Iraqi oil. During the Iran-Iraq war, China declared neutrality, but continued selling weapons to the fighting sides. After the Gulf War China mainly cooperated with Iraq in the sphere of economy. More than 60 Chinese companies operated in Iraq then, approximately 500 various contracts were signed between the sides, which turned China in one of the main economic partners of Iraq. The unstable situation after the 2003 war in Iraq negatively impacted bilateral relations between the sides and China's positions in this country significantly weakened. But after 2006 the bilateral relations started being gradually restored. The Chinese investments were brought into different sectors of the Iraqi economy. The Chinese companies signed lucrative contracts on extraction of the Iraqi oil and construction of the Fao oil processing factory.

The Iraqi officials have recently started assessing the bilateral relations as "strategic partnership".

Energy Resources and Foreign Policy of the Small Post-Soviet States and Its Reflection on the Regional Stability of Black Sea/Caspian Region

Sovyet-Sonrası Küçük Devletlerin Enerji Kaynakları ve Dış Politikaları ve Karadeniz/Hazar Bölgesi Bölgesel İstakrarına Yansıması

Nika Chitadze

Özet

The purpose of this research paper is to analyze the interconnection between energy resources, oil and gas in particular, and national security and foreign policies of the post-soviet small/weak states of South Caucasus. It is proposed that the formation of foreign policies of Armenia, Azerbaijan and Georgia is related not only to great powers but also to the internal economic factors such as oil and gas reserves or respective export and/or transit capabilities of energy resources.

This research argues that states with rich oil and gas reserves or export/transit possibilities (oil and gas factor) are more likely to get rid of the influence of the neighbouring great power - Russia, and, thus, to distance themselves from the military alliances and economic/political international organizations created by Moscow. In contrast to this, the state with no oil or gas reserves and no export and/or transit capabilities stay closely aligned with Russia, which is significantly caused by the energy aspects.

Keywords: South Caucasus, Oil, Gas, Energy Resources, Foreign Policy.

The Regional Effects of Russian's Foreign Policy in Libya's Conflicts

Libya Çatışmalarında Rus Dış Politikasının Bölgesel Etkileri

Brahim Hadji

Abstract

Since the collapse of Soviet Union and its impact on regional order, Russia under Vladimir Putin has initiated pro-active regional strategic policies. Russia is once again using its power influences in Middle East and North Africa. The Russian political influences is obvious in Syria's conflicts and Russia is one of the main deciders of this issue. The ongoing civil war in Libya have been taken regional interest conflicts among great powers. Russia is playing its strategic part in this issue as well. In this study, we will focus on Russia's foreign policy in North Africa particularly in ongoing Libyan's civil war. We will emphasize the Russian politics aims in Libya. Also, the study will illustrate the tools that Russia uses to achieve its interests. Furthermore, the study will analyses the Russian policies in Libya and its effects in regional structure in North Africa and NATO. The Russian policies in Libya may affect the North Africa region structure and the response of the NATO will be obvious.

Keywords: Russia Foreign Policy. Libya. North Africa stability. NATO.

Türkiye’de Göçmen Çocukların Korunması

The Protection of Immigrant Children in Turkey

Farangis Habibullah

Özet

Tarih boyunca çocuklar, ülkelerdeki savaşların ve çatışmaların kurbanı olmuştur. Çocuklar, ebeveynleri, aile üyeleri ve çevrelerince kaçırılır, cinsel istismara uğrar ve ekonomik olarak sömürülür. Çocuklar güvenlik, ekonomik, sosyal ve politik nedenlerle kendi ülkelerini terk etmek zorunda kalır. UNCRC, Save the Children, IOM ve çocukların diğer uluslararası savunucuları, çocukların olası tüm zararlardan korunması için hakları geliştirmektedirler. Çocuklar etnik, cinsiyet, din, milliyet, statü, düşünce ve inançlarına bakılmaksızın korunmalıdır. Türkiye en fazla sayıda düzenli ve düzensiz göçmen çocuğa ev sahipliği yapmaktadır. Türkiye, UNCRC’nin üye ülkelerden biri olmasına rağmen, göçmen çocuklar, özellikle ülkeye girmek için düzensiz yollarla başvurular, bazı nedenlerle temel haklarından yararlanamıyorlar. Bu makale “Türkiye göçmen çocukları nasıl koruyor?” sorusuna cevap vermeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın hedefi Türkiye’nin göçmen çocukların korunmasına ilişkin sistemlerini, politikalarını, planlarını ve uygulama yollarını incelemektir. Konunun net bir şekilde ifade edilmesi için birincil ve ikincil kaynaklar kullanılır. Gözlem, bazı görüşmeler ve sözlü tarihler yoluyla nitel araştırma yöntemi tercih edilmektedir. Çalışmanın ilk bölümü, çocukların korunmasının açık bir tanımını, uluslararası çocuk haklarını, sivil toplum kuruluşlarının (STK'lar) ve diğer uluslararası derneklerin katılım aralığını tanıtmaktadır. İkinci bölüm, Türkiye’nin, çocukları korunmasına ilişkin genel politikalarını içermektedir. Üçüncü bölüm, Türkiye’deki göçmen çocukların yaşam koşullarını anlatan ve hayati konulara ilişkin Türkiye’nin politikalarını açıklayan çalışmanın temel bölümüdür.

Göç Yolunda Tehlikeli Bir Rota: Karadeniz

A Dangerous Path to Immigration: Black Sea

Melek Özlem Ayas

Özet

Suriye’de 2011 yılında başlayan iç savaş, coğrafi olarak birbirlerine uzak olmalarına rağmen Karadeniz Havzasını da etkilemiştir. İç Savaş’ın ardından Türkiye’de kümelenmeye başlayan göçmenler, Türkiye’yi transit ülke olarak görmüşlerdir. Avrupa hayaliyle harekete geçerek, bu uğurda kendilerine uygun bir rota aramaya başlamışlardır.

Deniz yolu, tüm tehlikesine rağmen, bu süreçte en çok tercih edilen rotalardan biridir. Kara yolundaki kontrol sıklığı, göçmenleri tüm tehlikelerine ve zorluğuna rağmen, deniz yolunu tercih etmeye itmiştir. Ege Denizi ve Akdeniz popüler deniz rotaları olarak kendilerine göç yolunda yer bulmuşlardır. Nitekim 2011’den sonra Suriye kökenli bu göç dalgasının büyük bir kısmı da Ege Denizi üzerinden Yunanistan’a çıkarak göç yolculuğunu tamamlamışlardır. AB Konseyi ile Türkiye arasında 18 Mart 2016 tarihinde varılan mutabakatla bu göç yolu kapanmış ve Suriyeli göçmenler kendilerine yeni yol aramaya başlamışlardır.

Göçmenler için, en az Ege Denizi ve Akdeniz kadar eski ama onlardan çok daha tehlikeli bir başka deniz yolu daha vardır: Karadeniz. Yeniden gündeme gelen Karadeniz rotası hem kötü hava koşulları hem de denizin hırçınlığı sebebiyle bir süredir tercihlerde öncelik sahibi değildir. Karadeniz’in AB ile yapılan mutabakatın bir parçası olmaması, Yunanistan rotasının kapanmasının ardından insan kaçakçılarının da teşvikiyle bu rotayı tekrar popülerleştirmiştir. Özellikle Zonguldak ve Romanya arasında yeni bir hat kurulmuştur. Tekrar popülerleşen bu rota hem bir insanlık dramına hem de çeşitli güvenlik sorunlarına yol açmıştır. Bu bağlamda, Karadeniz Havzasında göç olgusunun insani güvenlik açısından değerlendirilmesi doğru olacaktır.

Bu çalışma, özellikle 18 Mart 2016 tarihli Ortak Mutabakat sonrasında Karadeniz Havzasında artış gösteren deniz yoluyla göçün incelenmesi ve bu güncel örnek ışığında Karadeniz’in bir göç rotası olarak gelişimini inceleyecektir. Bu doğrultuda öncelikle bir deniz yolu olarak Karadeniz üzerinden gerçekleşen göç hareketlerinin özellikleri incelenecektir. Ardından, 18 Mart 2016 tarihli AB-Türkiye Ortak Mutabakatı bir dönüm noktası olarak değerlendirilerek; tekrar popülerleşen bu yol üzerinden Karadeniz’de insani güvenlik temasıyla bir analiz yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bölgesel Göç, Karadeniz Havzası, İnsani Güvenlik, Güvenlik.

The Effects of Covid-19 on the Mobility of Central Asian Labor Migrants in Russia

Covid-19'un Orta Asya Emek Göçmen Hareketliliğine Etkileri

Nurlan Muminov

Abstract

In early March, the Russian government shut down its borders entirely and announced a ban on the entry of foreign nationals and stateless people until May 1. The Russian authorities announced that all non-essential businesses would be closed and also suspended all international travel in civil aviation. These policy restrictions, introduced to stop the spread of COVID-19, have had a serious impact on the lives of Central Asian labour migrants. Losing jobs and falling demand for labor have led to large numbers of migrant workers returning to their home countries. These Central Asian labor migrants have faced many difficulties to survive during the pandemic due to lack of a robust welfare system, unemployment or lack of stable income. Relying on reliable qualitative information, this paper will consider policies that have impacted mobilities of Central Asian labour migrants, who have trapped at international borders for several days. It will also be included the experiences and responses of migrants who have lost their jobs and income and have not been able to return home.

Keywords: COVID-19, Central Asian Labour Migrants, Policy Restrictions, Mobility, Russia

Göç ve Güvenlik İlişkilerinde Yeni Dönem: Salgınla Mücadele

A New Era in Migration and Security Relations: Struggle with the Pandemic

Ferit Belder

Özet

Güvenlik çalışmalarında göçün sorunsallaştırılması yeni bir olgu olmamasına rağmen göçün değişen dinamikleri güvenlikleştirme modellerinin de değişime uğramasına sebep olmaktadır. İnsan hareketliliği ve sınır kontrolleri üzerine Covid-19 salgınının etkilerini tartışmayı amaçlayan bu metin, öncelikle pandemi öncesi göç-güvenlik tartışmalarının tarihsel bağlamını, temel referanslarını ve eleştirilerini güvenlikleştirme yaklaşımı perspektifinden ortaya koyacaktır. Çalışmanın ikinci bölümünde ise pandemi döneminde devletlerin sınır pratiklerinde meydana gelen değişimler ve bu değişimlerin göç-güvenlik ilişkilerine etkileri üzerine odaklanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, Covid-19, Göç, Güvenlik, Sınır Kontrolü

Çin Ejderhasının Karadeniz'e Uzanışı

The Chinese Dragon's Reach to the Black Sea

Botagoz Unbayeva

Özet

Dünyanın en eski uygarlığı Çin'in sembolü olan Ejderhaların tarihi, 7000 yıl önce, yani Çin uygarlığının ilkel kabilelerinin totemlerden biri olarak ona ibadet ettiği zamanlardan başlıyor. Eski efsanelere göre, Çin'in ilk yöneticilerinin insanlara dönüşen ve insanı yönetmek için Dünya'ya gönderilen ejderhalar olduğu söyleniyor. Yeryüzünden gökyüzüne yükselen bir ejderha ile tüm insanların üzerinde duran gökyüzünün oğlu olan imparator arasında bir benzetme yapılıyordu. İnsanlar ejderhanın her şeye kadir olduğuna inandılar ve bu batıl inanç Çin hükümdarları tarafından kullanıldı. Tebaalara korku aşılama çabaları yapılırken, bu efsanevi canavarın niteliklerini kendilerine atfetmeye başladılar. Bu nedenle yüzlerine ejderhanın yüzü denildi, imparatorun tahtına ejderhanın tahtı denildi, kıyafetleri her zaman ejderhayı tasvir etti, vs. Çin uygarlığının, ejderhanın oğlu efsanevi Sarı İmparator Huangdi'nin, sonunda asimile oldukları ЯНБ halkına saldırmak için yarı göçebe kabilelere yöneldiği zaman ortaya çıktığı düşünülmektedir. Adı «ateş» anlamına gelen 'Yang' halkı, sarı nehir Vadisi'nde tarımla uğraşan yerleşik halkları ifade eder. Bu nedenle, Çin bazen «yan ve Huan'ın torunları» veya «ejderhanın torunları» olarak adlandırılır. Peki, neden ejderha? İlk olarak, ejderha, her şeyden önce, güç ve adaletin bir sembolüdür, ejderha kötü insanları ve perileri cezalandırır, şimşek ve gök gürültüsü görüntüsü olur. Gök gürültüsü ve şimşek, ejderhanın sesi ve hareketidir. İkincisi, ejderha fakir ve zayıf insanlara yardım eder. Ejderhalar sudan sorumludur ve iklimi yönetirler, bu yüzden onlar Çin tarım uygarlığının anahtarı olmuştur. Alan kurak olduğunda, köylüler ejderhadan yardım ister. Ve Çin'de bir atasözü var, örneğin: 龙能治人能治火 ejderha suyu, insan ateşi kontrol eder. Üçüncüsü, ejderha büyük bir güce sahip, korkusuz ve cesurdur. Her insan sağlıklı olmak ve güçlü bir ruha sahip olmak ister. Çinlilerin diğer bir atasözü: 卧虎藏龙 saklanmış ejderha ve uyuyan Kaplan, yani tanınmamış yeteneklere sahip anlamına gelir. Dördüncüsü, ejderha refahın bir sembolüdür. Eski zamanlarda insanlar refahlarının oğullarının doğumuyla ilişkili olduğuna inanıyorlardı. Ve burada bir atasözü var: 望子成龙 oğlunun bir ejderha olmasını istemek, yani meşhur, büyük olmasını dilemek. Birçok ebeveyn, çocuklarının isminde Çince ejderha anlamına gelen 龙 'LUN' hiyeroglifine yer almasını ister. Örneğin, en ünlü

Hollywood film yıldızı Bruce Lee gerçek adı 李小龙 (Li Xiao Lun) ve Jackie Chan'ın ise ve 成 成龙(ЧЭН ЛУН).

Şimdiye kadar, Çin kültüründe ejderha onurlu bir yere sahiptir. Çin'de, ejderhanın çirkin veya uygunsuz tasviri üzerinde bir yasak var. Örneğin, Nike reklam kampanyası bunun göstergesidir. Videoda Amerikan basketbol oyuncusu James Lebron, Çinli ejderhayı yeniyor. Bu görkemli Çin ejderha saygısızlık olarak kabul edilip protestolara neden oldu ve Çin hükümeti videoyu yasakladı. Ejderhanın fiziksel görünüşüne gelince, birçok hayvanın özelliğine sahip. Renk ve etki alanına göre değişen yüzden fazla farklı yaratık türü vardır. Çinliler bugün de ejderhaları onurlandırıyor ve kutsal olarak mutluluk verdiklerine inanıyorlar. İlk kez Çin'i ejderhayla, 1803'te Fransız Cumhuriyeti'nin ilk konsolos olduğu Napolyon Bonapart karşılaştırdı. Napolyon'a Çin hakkında ne düşündüğü sorulduğunda- dünya haritasında Çin'e bakarak: "Burada uyuyan dev yatıyor, uyumasına izin ver. Eğer uyanırsa, dünyayı sarsacak" - dedi. Napolyon, St. Helena adasında bir esir olarak bulunurken Çin hakkındaki ikinci ifadesini yaptı: "Çin uyandığında dünya titremeye başlayacak"... dedi. Temel olarak, son zamanlarda gördüğümüz gibi, bu sözler kehanete döndü....

Orman Muhafızı: Semboller bağlamında Rusya ve Karadeniz

The Guardian of the Forest: Russian and the Black Sea in the Context of Symbols

Alina Osmonova

Özet

Boz ayı bugün bütün dünyanın kafasında Rusların sembolü olarak bilinmektedir. Orman muhafızı ile rus halkının çok derin ve eski bağları vardır. Sibiryalı halkları, doğu ve güney slavyan kabileleri korkunç ve tehlikeli ayıya hep saygı duymaktaydı. Onu ormanın sahibi olarak görürlerdi ve kutsal bir hayvan olduğuna inanırlardı. Slavyanların tanrısı Veles, mitolojide yarı ayı yarı insan şeklinde bir varlık olarak geçmektedir. Veles birçok diğer tanrıların babası sayılmaktadır ve onun insanla olan münasebetinden doğan yaratıklar slavyanların ataları olduğuna inanılmaktadır. Rusların en eski yargı süreçlerinde bile ayı önemli yer almaktaydı. Bugün hukukta “yemin” dediğimiz durumda slavyanlar kutsal kitap yerinde ayının kafatasını kullanırlardı. Eğer suçlu onu kesmeye cürret edebilirse onun gerçekten halkı olduğuna inanılarak ceza iptal edilirdi. Çünkü ormanın ruhunu kızdırmak herhangi bir cezadan daha ürkütücüydü. Ayı – akıl ve gücün sembolüdür, fakat aynı zamanda saldırganlık ve tehdidi de temsil eder. Napolyon savaşları döneminde Avrupa dergileri ve posterlerinde Rusya büyük bir ayı olarak gösterilirdi. Böylece Batıda, Rusya'nın soğuk, vahşi ve saldırgan bir devlet imajı yaratılmış. Soğuk Savaş zamanında ise üretilmiş olan propaganda afişlerinde herkesi parçalamak isteyen ve kötülöklere doymayan ürkütücü bir ayı resmini görünce, insanların aklına tek bir devlet gelirdi – Sovyetler. Her ne kadar olumsuz bir şekilde uluslararası toplumun kafasında oturtulmuş olsa da, boz ayı 1980 Olimpik Oyunlarının sembolü olarak bizzat SSCB yönetimi tarafından seçilmişti. “Olimpiyskiy Mişka” (Olimpik Ayıcık) hem ülkenin hem de kendisinin bu olumsuz imajını ortadan kaldırmak üzere yaratılmışti. Sovyetler’de en meşru şarkılardan biri olan, barış ve dostluğa çağırın Olimpik Marşı da “Hoşçakal, bizim tatlı ayıcımız” sözlerle büyük ayı heykelini gökyüzüne uçurulmasıyla oynatılmışti. Ancak dünya önünde oyuncak ayıya veda etme merasimi Rusya’yı “Avrupaya ve dünya barışına tehdit” imajından kurtaramadı. 80% Sovyet ve rus masallarının, çizgi filmlerinin, çocuk TV programlarının ana kahramanı ayı olmaktadır. Bugün Rusya Federasyonu’nun iktidar partisi olan “Edinaya Rossiya’nın” (Birleşik Rusya) ambleminde de ayı işaretini görebilirsiniz. Güçlü, doğrulu, bazen saldırgan ve asla boyun eğmeye alışkın olmayan boz ayı, rus halkına, rus iktidarına ve en çok rus dış politikasına uygun bir totem hayvanı olduğu bir gerçektir. Putin, “emin olun, ayı kendi taygasını (orman) kimseye vermez” demişti. Belki de “hayvanların çarı”

dedikleri bu canavar Rusları, kendilerini Avrasya'nın arları hissetmelerine teŖvik ediyor. Boz ayının en son avı da Kuzey Karadeniz oldu.

Almanların Siyah Kartalı, Romadan Bugüne Kadar
The Blach Eagle of the Germans, From Rome to Today

Milavsha Khaipnazarova

Özet

Eski zamanlardan beri kartal cermen halkları için cesareti, hayat gücünü ve güneşi sembolize etmekteydi. Siyah kartala nordic mitolojisinde özel yer verilmektedir. Bunun sebebi yüzyıllar boyunca Kuzey Avrupa ve cermen halklarının bu sembolü sıklıkla kullanmalarıdır. Fakat Alman kartalına aslında Roma kartalı da denilebilir. Siyah kartalı resmi sembol olarak benimseyen Avrupa toplulukların ilki Roma-Cermen devleti sayılmaktadır. IX.yüzyılda İmparator Karl, Kutsal Roma İmparatorluğunu ilan edip, kartalı kendi devletinin amblemi yapar. Böylece siyah kartal almanların milli sembolü haline gelecek. Genelde kartal veya herhangi bir yırtıcı kuş iktidarı sembolize eder. Almanların siyah kartalı birinci ve ikinci reich dönemlerinde, Weimar Cumhuriyeti döneminde, üçüncü reich ve bugünkü Almanya'da da milli sembollerin arasında yer alır. Monarşi dönemlerinde kartalın üzerinde taç bulunmaktaydı. Monarşiler ortadan kalkınca da taç armadan kaldırıldı. Bugünkü Alman armasında sarı fon üzerinde kırmızı gaga ve tırnaklı siyah kartal canlandırılmaktadır. Kuşun kanatlarının açık olması milletin güç ve cesaret sahibi olması anlamına geliyor. Gagasının açık olması Almanların daha son sözünü söylememiş olmalarına yorumlayabiliriz. Kartalın tırnaklarının açık ve seyrediciye yönelik çizilmiş olması, yırtıcı kuşun avda olduğuna ima ediyor. Belki almanların siyah kartalı bugün gökyüzünde gözüküyor, ama bu onun üzerimizde sessizce süzülmeceği anlamına gelmez.

Bölgesel Güç Örneği Olarak Türk Dış Politikası

As an Example of Regional Power: Turkish Foreign Policy

Bedirhan Kır

Özet

21.yüzyıl ile birlikte Türk dış politikasında güvenlik merkezli politikalardan proaktif stratejilere doğru bir dönüşüm yaşandı. Yurtiçi ve uluslararası düzlemde değişen ve dönüşen pratikler doğrultusunda kendini yenileyen Türk dış politikası, bölgesel güç olma iddiasıyla birçok yeni adım attı. İç siyasette elde edilen uzun süreli başarı ve ekonomik kalkınmanın etkisi ile bölgesel krizlerin oluşturduğu fırsatları değerlendirmeye çalışan Türkiye, Suriye iç savaşı, Libya iç savaşı ve Azerbaycan-Ermenistan savaşı gibi bölgesel krizlerin hemen hemen tümünde aktör yahut arabulucu olarak bölgesel sorunlara müdahil olmaya çalışmaktadır. Bölgesel güç ve lider olma iddiasının siyasi elitler tarafından belirtildiği düzlemde Türkiye'nin konumunun literatürde var olan bölgesel güç tanımlarına uygun olarak analiz edilmesi gerekmektedir. Bu çalışmada Türk dış politikasında yaşanan dönüşüm ve Türkiye'nin bölgesel güç ve liderlik iddiası literatürde yer alan kriterler (liderlik iddia etmek, yeterli miktarda güç kaynağına sahip olmak, sahip olunan kaynakların kullanımı, kurumsal ve söylemsel dış politika enstrümanlarının kullanımı, ve üçüncü ülkeler tarafından lider olarak görülme) çerçevesinde analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Bölgesel Güç, Bölgesel Liderlik, Türk Dış Politikası

Enerji İşbirliği Çerçevesinde İran-Rusya İlişkileri

Iran-Russia Relations in the Context of Energy Cooperation

Fatima Mirzaliyeva

Özet

Hazar'ın kıyısında yer alan iki ülke, Rusya ve İran ilişkileri oldukça kadim tarihsel bağlara dayanmaktadır. 1979 yılında İran'da İslam devrimi, ardından Sovyetler Birliği'nin dağılması ile birlikte taraflar arası ilişkilerde dönüm noktası yaşanmış, ticari dahil olmak üzere bir çok alanda işbirliği güçlü ivme kazanmıştır. 1998-2001 yılları arasında iki ülke arasındaki askeri-teknik işbirliğinin değeri 300 milyon dolar teşkil etmiştir. Taraflar arasında imzalanan 1.96 milyar dolar değerinde anlaşma esasında, 2000-2007 arası dönemde İran, Rus silahlarının üçüncü büyük alıcısı olmuştur. Aynı zamanda Rusya ve İran arasında nükleer işbirliği ön planda yer almış, 1992 yılında iki ülke arasında Buşehr nükleer santralının inşasında işbirliği anlaşması imzalandı. ABD'nin tepkilerine rağmen Buşehr nükleer santralının inşa edilmesinde Rusya'nın teşebbüsü önemli rol oynadı. Ayrıca 1995 yılında imzalanan Rus silahlarının İran'a satışını sınırlayan "Gore-Çernomırdin" anlaşmasının Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin tarafından feshedilmesi, Rusya ve İran işbirliğini olumlu şekilde etkilemiştir. 2005 yılında Rusya tarafından İran'a 700 milyon dolar değerinde 29 adet Tor-M 1 füze radar sistemi teknolojisi teslim edilmiştir. 2007 yılında ise her iki ülke S-300 füzelerinin satışı konusunda anlaşmaya vardılar. Rusya İran'a 2009 yılında Batı baskısı sebebiyle, 5 adet 800 milyon dolar değerinde füze radar sisteminin teslimatını iptal etmiştir. Ancak İran Rusya'nın silah pazarı için her zaman önemli aktör rolünü oynamaktadır. 2014 yılında Rusya Devlet Nükleer Şirketi Rosatom İran'da iki yeni reaktör ünitesi inşa etme konusunda anlaşma imzalamıştır. 2016 yılında ise Rusya İran'la 10 milyar dolarlık silah anlaşması müzakerelerine başlamıştır.

Anahtar Kelimeler: İran, Rusya, Enerji, Nükleer İşbirliği, Ekonomik İlişkiler.

Arnavutluk'un KEI Üyeliğine ve Gündemine, Toplum Dilbilimsel Bir Bakış

A Sociolinguistic Approach to the BSEC Membership of Albania

Adriatik Derjaj

Özet

Arnavutluk Cumhuriyeti Balkan Yarımadasının ülkelerinden biri olup Yugoslav biriliğine hiçbir zaman katılmamış bağımsız bir ülkedir. Varşova Paktından ilk ayrılan ülkedir ve Berlin Duvarının yıkılmasıyla ancak çağdaş yönetimlerin sırasına girmeye başardı. Karadeniz sahillerinde olamamsına karşın KİE üyeliğine kabul edilen Arnavutluk Doğu ve Batı arasında tam bir köprü görevine üstlenmiştir. Bu görev aslında Arnavutluk için yeni bir görev değildir. Zira, Soguk savaş döneminin ‘en soğuk ayında’ Çin gemilerinin bayraktarlığını yapıp tüm batıya Doğu’nun hazinelerini aktarmıştır. Bu makalemizde, ‘‘Peki bu cereyanlarda Arnavut halkı nerede?’’sorusunun cevabını vermeye çalışacağız?

Anahtar Sözcükler: Arnavutluk, KİE, Toplumdilbilim, Deniz Siyaseti, Egemenlik, Ticaret.

Uluslararası Deniz Ticareti Ve Bilimsel Araştırmalar Açısından Türkiye'nin Kutuplar Politikası

Turkey's Polar Policy in terms of International Maritime Trade and Scientific Research

Özlem Mulun Akpınar

Özet

Bu çalışma kapsamında, kutup bölgelerinin coğrafi yapısı, hukuki rejimi, kutuplardaki ekonomik faaliyetler ve belli başlı ülkelerin kutuplardaki faaliyet ve politikaları incelenerek, Türkiye'nin kutuplara ilişkin politikasının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Çalışmada öncelikli olarak, kutup bölgelerinin özellikleri, küresel ısınmanın kutuplardaki etkileri ve Uluslararası Denizcilik Örgütü'nün kutuplara ilişkin faaliyetleri incelenmiştir. Antarktika'da bulunan maden ve petrol rezervlerinin geleceğinde söz sahibi olabilmek için Türkiye'nin Antarktika ile yakından ilgilenmesi ve Kıta'da Türkiye adına bağımsız araştırmalar yapabilecek bilim insanlarını yetiştirmesi önem arz etmektedir. Günümüzde jeopolitik önemi artan diğeri bölge ise küresel ısınma sonucu buzulların erimesiyle deniz ticareti açısından daha kolay erişilebilir hale gelen Arktik bölgesidir. Arktik bölgesi, kısalan deniz ticaret rotaları açısından önemli olduğu kadar, balıkçılık potansiyeli, maden ve hidrokarbon enerji kaynaklarıyla da uluslararası aktörlerin dikkatini çekmeye başlamıştır. Özellikle deniz ticaret yolları ve enerji kaynakları bölgeyi bir rekabet alanına dönüştürmüştür. Küresel ısınma nedeniyle Kuzey Deniz Yolunun işlerlik kazanması durumunda deniz ulaşımı ve ticaretinde yaşanacak gelişmeler Türkiye'yi etkileyebilecektir. Bu çalışmada Türkiye'nin kutuplara yönelik güncel politikası ve bu alandaki temel gelişmeler incelenerek atılması gereken adımların belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu çerçevede, Arktik ve Antarktika Bölgelerindeki hukuki rejim, kuramsal yaklaşımlar, devletlerin ve uluslararası aktörlerin faaliyetleri ve politikaları Türkiye'nin kutuplar politikasını daha açık bir şekilde tanımlamak için incelemeye değer görülmüştür. Ayrıca, Türkiye'nin kutuplar politikasının mevcut durum tespitinin yanında gelecekteki durumunun ne olacağını tespit ve tahmin etmek amacıyla SWOT analizi tekniğı kullanılmıştır. SWOT analizi sonucunda, Türkiye'nin kutuplar politikasına etki eden ve edebilecek olan faktörler daha somut olarak ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Deniz Ticareti, Arktik, Antarktika, Bilimsel Araştırma, Kutuplar

ABD’deki Yönetim Krizine Farklı Bir Bakış: Bürokratik Siyaset Modeli

A Different View on the Crisis Management in the USA: Bureaucratic Politics Model

Galip Emre Yıldırım

Özet

Basit ve kısa bir tanım yapacak olursak, bürokratik siyaset modeli; kamu politikaları incelenirken devlet kurumları içinde yaşanan, aktörler arasındaki “iç pazarlıkların ve müzakerelerin” önemini vurgulayan teorik bir yaklaşımdır. O halde, dışarıdan bakıldığında ABD iç siyasetinde kurumlar arası uyumsuzluktan kaynaklı bir kaosun hâkim olduğu görüşü edinilebilir. Kongre-Senato, Kongre-Başkan, Beyaz Saray-Pentagon gibi Amerikan temsili demokrasinin ve Amerikan devletinin “güçlü” bürokrasi geleneğini oluşturan hayatî kurumların kendi iç işleyişlerinde ve birbirleriyle olan münasebetlerinde bir kriz izlenimi söz konusudur. Dış siyaset ise bu kurumlar arası “dengesizlikten” etkilenen en önemli alanlardan birisi olmuştur. Burada ABD, NATO, Türkiye ve Rusya’yı kapsayan S-400 savunma sistemleri güzel bir örnek teşkil etmektedir. Aslında egemen bir devletin, bir başka egemen devletten aldığı silah sistemleri nedeniyle uluslararası hukukta hiçbir engelleyici madde bulunmazken, Türkiye’nin Rus yapımı S-400 savunma sistemlerini dış tehditlere karşı haklı gerekçelerle edinmek istemesine karşı farklı refleksler ve görüşler ortaya koyan Beyaz Saray, Pentagon ve de Kongre’nin ihtilafı durumu Amerikan iç siyasetinde belirleyici bir rol oynar hale gelmiştir. İşte bu noktadan hareketle, bu çalışma ABD kurumlarının ortaya koydukları politikaların tam bir harmoniyle işlememesinin nedenini bürokratik siyaset yaklaşımında ve yine bu modelin bazı sorunları açıklamaktaki yetersizliğinde aramaktadır.

Anahtar Kelimeler: NATO, Türkiye, ABD, Bürokratik Siyaset

Sert Güç Unsuru'nun Dış Politikaya Etkisi: Rusya'nın Güçlü Duruşu

The Impact of the Hard Power Factor on Foreign Policy: Russia's Strong Stance

İslam Babazade

Özet

1991'de Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla birlikte 2 kutuplu dünya düzeni sona erdi. Bu olay dünyanın siyasi, askeri, ekonomik ve ideolojik anlamda büyük bir değişim geçireceğinin habercisiydi. Sovyetler Birliğinin asıl taşıyıcı gücü olan Rusya, birliğin dağılmasından hemen sonra ekonomik anlamda zor bir geçiş süreci yaşadı. Özellikle Yeltsin dönemi boyunca Rusya ekonomik ve siyasi açıdan zor bir süreç geçirdi. Sovyetler Birliğinden kalan büyük bir askeri mirasa sahipti fakat bu silahları kullanmaya, idame ettirmeye yetecek kadar ekonomik güce sahip değildi. 1990'lı yılların sonuna doğru Çeçenistan'da çıkan iç savaş, diğer tarafta Rusya'nın nüfuz alanı olarak gördüğü Doğu Avrupa, Orta Asya, Kafkasya ve Ortadoğu'da ABD öncülüğünde batılı devletler giderek etkinliklerini artırıyor. Nihayet Putin'in Rusya'da iktidara gelmesiyle birlikte, Rusya Çeçen sorununu çözdü, hemen ardından ekonomi üzerinde güçlü olan oligarkların etkisini kırarak ekonomiyi kontrol altına aldı. Ekonomik anlamda yere sağlam basan bir Rusya, siyasi ve askeri alanda da giderek nüfuzunu artırdı. Böylelikle Rusya yeniden dünya siyasetinde etkili bir ülke konumuna geldi. Rusya özellikle dış politika'da ticari ve askeri ilişkilerini Çin ile yoğunlaştırdı. ABD karşısında Çin'i destekleyerek denge sağlamayı amaçladı. Ayrıca hala devam etmekte olan Suriye iç savaşında Rusya'nın tavrı ve Rejim'e olan desteği belirleyici oldu. Rusya ekonomik anlamda çok etkili bir ülke olmasada, sahip olduğu yeraltı kaynakları ve Sovyetler Birliğinden kalan çok büyük bir askeri teknoloji ve yetişmiş insan gücüne sahiptir. Bu kabiliyetlerini siyasi anlamda çok etkili kullanan Rusya, günümüzde hala dünya siyasetindeki etkisini korumayı başarmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rusya, Ortadoğu, Dış Politika, Sert Güç, Savaş

Cezayir-Rusya İlişkileri: Gerçekler ve Umutlar

Algeria-Russia Relations: Realities and Hopes

Lamia Harrouche

Özet

Eski Cumhurbaşkanı Abdulaziz Bouteflika'nın istifa etmesinden sonra Cezayir'in askeri elitleri, Fransa'nın Cezayir devletiyle olan etkisini sona erdirme stratejisini uygulamaya başladılar. Hedef, sömürgecilik mirasını ve bu mirasın kültürel etkisi ile bu etkiyle bağlantılı kesimleri yok etmektir. Bunun için de Cezayir'in 2001'de Rusya ile imzaladığı Stratejik Ortaklık Anlaşması yeniden gündeme geldi. Cezayir, Rusya'nın Afrika'daki ilk silah müşterisidir. Silah dışında da askeri, ekonomik, ticari ve enerji alanındaki ilişkiler son derece önemlidir. Tebliğde Rusya'nın Avrasyacılık stratejisinin Kuzey Afrika uzantısı çerçevesinde Cezayir-Rusya ilişkilerindeki hedefler ve sonuçlar analiz edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rusya-Cezayir İlişkileri, Avrasyacılık, Cezayir'de Fransız Nüfuzu, Sömürgecilik, Kuzey Afrika

Rusya-Gürcistan Sınırının Bölge Güvenliğine Etkisi

Impact of Russia-Georgia Border on Regional Security

Mehmet Ali Açıkgoz

Özet

1.Dünya Savaşı'ndan sonra siyasi sınırların ortaya çıkması devletlerin sınırlarının da tam olarak belirlenmesini sağlamıştır. 1921 yılında Gürcistan'ın SSCB'ye katılmasıyla beraber siyasi sınırlar idari sınıra dönüştü. 1991'de SSCB'nin dağılmasının ardından bu idari sınırlar tekrar siyasi sınırlara dönüştü. SSCB'nin ardından hem Rusya hem Gürcistan bir iç savaş yaşamıştır. Rusya'nın Çeçenlerle, Gürcistan'ın ise Güney Osetya ve Abhazya ile yaşadığı bu iç savaşta Abhazya ve Güney Osetya fiilen bağımsızlık kazanmıştır. Rusya'nın ve Gürcistan'ın yaşadığı tüm iç savaşlar Rusya-Gürcistan sınırı üzerinde yer alan bölgelerde meydana gelmiştir. Rusya-Gürcistan sınırı yaklaşık 900 km uzunluğundadır. Rusya'ya bağlı olan Karaçay-Çerkes, Kabarday-Balkar, Kuzey Osetya, İnguşya, Çeçenistan ve Dağıstan'ın bir kısmı Gürcistan ile sınır komşusudur. Gürcistan tarafından ise fiili bağımsız olan Abhazya ve Güney Osetya ile Rusya'ya sınırı vardır. Bu sınır yüksek rakımlı Kuzey Kafkasya Dağları'ndan geçmektedir. İç savaşların bu sınır üzerinde meydana gelmesi ve sınır üzerinde geçiş noktalarının kısıtlı olması hem Kuzey Kafkasya hem Güney Kafkasya için Rusya-Gürcistan sınırı büyük bir önem arz etmektedir. Bu bildiride de Rusya-Gürcistan sınırının önemi, sınırın bölge güvenliği üzerine etkileri ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rusya-Gürcistan Sınırı, Bölge Güvenliği, Kafkasya

Karabağ Zaferi Sonrası Tarihi İpekyolu Coğrafyasında Güvenlik ve İstikrarın Temin Edilmesinde Türk-Rus Uzlaşmasının Rolü

The Role of Turko-Russian Compromise on Ensuring Security and Stability in the Historical Silk Road GEography after the Karabakh Victory

Telman Nusretoğlu

Özet

Tarihi , siyasi ve askeri açıdan Avrasya'nın süreklilik arzeden iki büyük gücünü temsil eden ,iç ve dış sorunları itibariyle de benzerlikler gösteren, Batıyla Doğu arasında köprü vazifesi gören Türkiye ve Rusya'nın kültürel hiterland, çıkar alanı olarak gördüyü coğrafyalar da hemen hemen aynıdır. İki köklü devlet Balkanlar'dan Orta Asya'ya uzanan geniş coğrafyalarda Sovyetler Birliğinin çöküşü sonrasında zaman zaman anlaşmazlıklar yaşayarak mücadele içerisine girseler de genel itibariyle çatışma ve sert rekabet yerine işbirliği eğilimini ortaya koymağı başarmışlardır. 16 Kasım 2001 tarihinde imzalanan " Avrasya' da iki ülke arasındaki işbirliğinin geliştirilmesi için eylem planı " Moskova- Ankara münasebetlerinin iç ve dış siyasi gelişmeler, jeopolitik değişim dinamikası da dikkate alınarak tedricilik metodolojisiyle rekabetten işbirliğine geçişini sağlamıştır. Siyasi ve ekonomik alanda ilişkilerin genişlemesi , ülke liderleri Erdoğan ve Putin arasında güven ortamı oluşturmuş, karşılıklı seferler hızlanmış, her iki ülkenin siyaset ve güvenlik bürokrasisini temsil eden elitlerin sergilediyi pragmatik yaklaşım sürec içerisinde olumlu neticeler ortaya çıkarmıştır.Ortadoğu Karadeniz havzası ve Kafkasya'da sorunların çözümü, güvenlik ve istikrarın sağlanması ihtiyacı Rus- Türk temasları, uzlaşma arayışlarını artırmış, siyasi-ekonomik ilişkilere askeri - güvenlik antlaşmaları ve işbirliği de eklenmiştir. İki ülke hükümetleri arasında yüksek düzeyli işbirliği konseyinin oluşturulması da dialog ve işbirliği imkanını genişletmiştir. 44 günlük Karabağ savaşı farklı çıkarlar sözkonusu olmasına rağmen Rusya ve Türkiye'nin Güney Kafkasya'da dış güçlerin etkisinde kalarak mücadeleye içine girmeden, hassas sürece bölge dışı aktörlerin müdahilesine imkan tanımadan kordineli bir Güney Kafkasya siyaseti izleyerek sorunları çözme imkanının olduğunu, hatta bu modelin Gürcü- Abhaz, Gürcü- Osetin anlaşmazlıklarının çözüme kovuşturulmasında ve tüm Avrasya bölgesinde Türk- Rus uzlaşmasıyla işbirliği ve istikrar ortamının sağlanmasında tatbik edilebileceyi görülmüştür. Küresel ve bölgesel dinamitler, Suriye ve Libya'daki çekişmeli süreçten çıkarılan dersler Moskova'nın Güney Kafkasya meselesinde Ankara' yla daha uzlaşmacı tutum içine girmesine, sert rekabeti daha yumuşak bir rekabet ve sorunları çözme formatıyla evezlemesine neden olmuştur. Karabağ zaferiyle birlikte Türkiye- Azerbaycan-

Pakistan hattında gerekleŖen g ykseliŖi, ŖuŖa ve Bak beyennameleriyle deklere edilen askeri - güvenlik ittifakını Moskova'nın dikkate alma zorunluluğu, yükselen Çin faktörü, İpek yolu güzergahında güvenlik ve istikrarın kalıcı hale getirilmesi için de Türk- Rus iŖbirlięinin gerekli olması farklı boyutlarıyla makalede ele alınmıŖtır

Anahtar Kelimeler: Türk- Rus İŖbirlięi, Karabağ Zaferi, Avrasya'nın Geleceği, Güney Kafkasya

Yeni Kurumsal İktisat Perspektifinden Osmanlı Rusya Deniz Ticareti Sigorta Faaliyetleri

Ottoman Russian Maritime Trade Insurance Activities From the New Institution Economics Perspective

Cem Çetin

Özet

Karadeniz'in 1774 Küçük Kaynarca Antlaşması ile uluslararası ticarete açılması sonucunda bölgenin ticari faaliyetleri genişlemiştir. Osmanlı arşiv belgelerinde, Küçük Kaynarca Antlaşması ile birlikte Karadeniz'de ticaret yapabilme imkânı elde eden Rusya Devleti denizcilerini konu alan pek çok belge bulunmaktadır. Ticaret hacminin artması beraberinde bazı koruyucu tedbirleri Karadeniz'de görünür kılmıştır. Bu önlemlerden biri olan ve çok temel ifadeyle risk transferi olarak tanımlanabilecek sigorta faaliyeti, zamanın deniz ticareti açısından önemli bir kurum olarak öne çıkıyordu. Uluslararası deniz ticaretindeki eğilimin bir sonucu olarak Karadeniz'de beliren bu sigortalama tutumunu yeni kurumsal iktisat (YKİ) bağlamı içinde ele alabiliriz. Tarihsel süreç içinde ortaya çıkmış olan kurumlar sosyoekonomik yapıyı düzenlemekte ve sürdürülebilir kılmaktadır. Bu kurumsallaşma denilen bir mekanizma ile gerçekleşir. Süreç somut bir sorunu çözmek için aktörlerin eylemler geliştirmesiyle başlar. Bunu söz konusu eylemlerin bir mutabakatla karşılanması takip eder. Sigorta, YKİ'nin ekonomik analize dâhil ettiği işlem maliyetleri ve mülkiyet hakları bağlamında ele alınabilir. Osmanlı-Rus ticareti ilişkileri için sigorta, komşu olmaları hasebiyle birlikte yaşamak ve ticaret yapmak durumunda olan ülke tacirleri için güvence ve iş birliğini temin eden bir kurum olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışmada Karadeniz'de Osmanlı-Rus ticari ilişkilerine ilişkin sigorta faaliyeti üzerinde durulmaktadır. Ele alınan arşiv belgeleri üzerinden yapılan okumayla işbirliği ve güvenin sağlanmasında sigorta kurumunun rolü irdelenmektedir. Sigorta kurumu bazen bir borcun geri ödenmemesinden kaynaklı bir anlaşmazlığın çözüm sürecinde karşımıza çıkarken; bazen de Karadeniz'deki limanlar arasında ticaret yaparken batan ya da başkaca bir zarara uğrayan sigortalı gemilere ve yüklerine ilişkin telafisi sürecinde öne çıkar. Karadeniz'deki uluslararası ticarete işbirliği ve güvenin sağlanmasında sigorta kurumunun önemli bir yeri bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Kurumsal İktisat, Sigorta, Karadeniz Ticareti

Türkiye ve Azerbaycan Uluslararası Terrörizmin Hedefinde: Nedenler ve Ortak Mücadele

Turkey and Azerbaijan Are the Target of International Terrorism: Causes and Common Struggle

Anar Turan Aliyev

Özet

Yıllardır Yakın Doğu ve Kafkasya coğrafyasını rahatsız eden nedenlerden biri de terördür. Bu hususta Türkiye ve Azerbaycanın ortak sorunları, bu sorunların ortak nedenleri ve hatta ortak tarihçesi vardır. Bu bakımdan, on yıllardır, hatta yüzyıla yakın bir sürede Türkiye ve Azerbaycan coğrafyasında terör ve terörle mücadele her iki kardeş halkın ortak dayanışma noktalarından biri olmuş ve şu anda da bu kendi alaka düzeyini korur. Azerbaycan ve Türkiye'nin ortak dış politikalarından biri de uluslararası terörle mücadele planlarında birlikte hareket etmek, bölgede barışın sağlanması yönünde çabalar sarf etmek, dünyamızı, insanlığı ve aynı zamanda memleketlerimizin yerleştiği Yakın Doğu ve Kafkaslarda her iki devletimize karşı ideolojik sarıdan terör propokandasının nedenlerini, ağır sonuçlarını yaymak ve ortak pozisyon seğılemekten yana sivil toplumun birge eylemlerinin önemliliğini duyurmaktır. Bu nedenle bilimlere özellikle siyasal, tarihi gerçeklere dayanan takdim edeceğimiz raporumuzda Türkiye ve Azerbaycanın bu mevzuda ortak değerleri, aldığı yaralar, ortak anlaşmaları, mücadelesi ve gelecek işbirliğinin sınırları barede bilgiler değerlendirilecek.

Anahtar Kelimeler: Terrör, Yakın Doğu və Kafkasya, Terör Mücadelesi, Terör Propagandası, Türkiye ve Azerbaycan

Türk-Rus İlişkilerinde Afganistan'ın Stratejik Konumu
Strategic Position of Afghanistan in Turkish – Russian Relations

Abdülkarim Azizi

Özet

Makalenin amacı, “Türkiye ve Rusya ilişkilerinde Afganistanın stratejik konumu” olan bu konuyu araştırmaktır. Bu çalışmada önce Türk-Rus ilişkileri “ Politik, Ekonomik, Güvenlik, Teknik, Askeri, Kültürel ve Sosyal işbirliği” olan konuları ele aldıktan sonra Türkiye'nin Afganistan politikasına değinmektedir. Ardından bu politikada Rusya faktörünü değerlendirecektir. En son Afganistan açısından Türk-Rus ilişkilerini ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Rusya, Afganista Stratejik, Politik, Ekonomik, Güvenlik

Azerbaycan-Ermenistan Sınırında Yaşanan Çatışmalar: Tarihsel Arka Planı, Nedenleri ve Jeopolitik Boyutu

Conflicts in Azerbaijan-Armenia Border: Historical Background, Causes and Geopolitical Dimension

Toğrul İsmayil

Özet

Bu çalışmanın amacı, 27 senedir Ermenistan tarafından işgal edilmiş ve siyasi literatürde “donmuş çatışma” olarak nitelendirilen “Dağlık Karabağ” sorununu tarihsel açıdan değerlendirerek; günümüzde bu bölgeyle bağı olmayan “Tovuz” bölgesine yapılan saldırıların arasında analoji yapmaktır. Dağlık Karabağ bölgesiyle doğrudan bağı bulunmayan Tovuz bölgesine yapılan son saldırıların, jeopolitik, enerji güvenliği ve stratejik bağlamda değerlendirilmesi yapılacaktır. Bu çalışmada 12 Temmuz 2020 tarihinde gerçekleştirilen saldırıların sebep, amaç ve sonuçlarını aydınlatılacaktır. Bölge devletlerinin bu olaya yaklaşımı ve uluslararası kamuoyunun değerlendirmeleri, özellikle Türkiye’nin tutumu incelenecektir. Bölgesel barış açısından bu sorunun bir an önce çözülmesi için alınması gereken tedbirlerin, akademik bir değerlendirmesi ortaya konacaktır.